

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลตำบลบ้านแหวน (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)

อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักปลัดเทศบาล

โทร./โทรสาร ๐-๕๓๔๔-๑๙๖๑

[http:// www.baanwan.org](http://www.baanwan.org)

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ตรงกับสภาพปัญหา ความต้องการและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น เทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ และกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓) เพื่อเป็นแผนพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาให้บรรลุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ในการพัฒนา เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานต่อไป

เทศบาลตำบลบ้านแหวน

๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๓	ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒
๑.๔	ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒

บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑	สภาพทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา การสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๔
๒.๒	ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น	๙
๒.๓	จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑

บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์

๓.๑	กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น	๒๓
	-การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)	
	-การพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอ	
	-การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น	
๓.๒	ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	๕๒
	-ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	
	-ผลการวิเคราะห์ประชาคมอาเซียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	-ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis	
	-วิสัยทัศน์ (Vision) และพันธกิจ (Mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๓.๓	ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แบบ ยท.๐๑)	๕๘
๓.๔	แผนที่ยุทธศาสตร์ (แบบ ยท.๐๒) วิสัยทัศน์ (Vision) และพันธกิจ (Mision) การพัฒนาท้องถิ่น	๖๖
บทที่ ๔	รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (แบบ ยท.๐๓, แบบ ยท.๐๔)	
๔.๑	ประเด็นยุทธศาสตร์	๖๙
๔.๒	กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	๓/๐
บทที่ ๕	การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	
๕.๑	กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล	๙๒
๕.๒	ระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผล	๙๓
๕.๓	กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล	๙๓

บทที่ ๑ : บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เชียงใหม่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน และนโยบายในการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงเป็นกระบวนการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางในการบรรลุถึงสภาพการณ์นั้น บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้านแหวน และปัญหา/

ความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกลมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น องค์กรจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น

๒. ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดร์จึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในองค์กรยุคปัจจุบัน

๓. ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

๔. เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่ละแผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

๕. ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

๖. เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงแนวทาง ทิศทาง หรือกรอบของการบริหารงานขององค์กรซึ่งนำไปสู่การวางแผนการปฏิบัติการให้บรรลุผลตามภารกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ เป้าหมายที่กำหนดไว้และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๗. เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาสามปีและแผนพัฒนาประจำปีที่ชัดเจน

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของการกระบวนการจัดการที่ดี

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. การบรรลุจุดมุ่งหมาย การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทางเพื่อให้องค์กรบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน ถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

๒. การประหยัด การวางแผนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดวิธีการให้องค์กรบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า นับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์กร

๓. การลดความไม่แน่นอน การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้น แล้วทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

๔. เป็นเกณฑ์ในการควบคุม การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กัน อาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

๕. เป็นการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กร และยังเป็นการสร้างทัศนคติตามอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

๖. เป็นการพัฒนาแรงจูงใจ ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร สมาชิกในองค์กร และประชาชนในเขตพื้นที่ และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่และองค์กรได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

๗. การพัฒนาการแข่งขัน การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้องค์กรมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๘. ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานในฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กร

บทที่ ๒ : สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ (๑) สภาพทั่วไป

คำขวัญประจำตำบลบ้านแหวน

“ ประเพณีเลิศล้ำ วัฒนธรรมงามเด่น
 ประชาอยู่ร่มเย็น บ้านแหวนเน้นพัฒนา ”

ตำบล “**บ้านแหวน**” เดิมมีชื่อว่า “**บ้านหนองแหวน**” เพราะมีหนองน้ำแห่งหนึ่งในหมู่บ้าน หนองน้ำนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน มีความลึกและกว้างเป็นอย่างมาก เป็นที่อยู่อาศัย และที่ทำมาหากินของชาวบ้าน และได้มีผู้นำหมู่บ้านซึ่งมีศักดิ์เป็นกำนันในสมัยปัจจุบัน ชื่อว่า “พญามโน” ได้ปกครองดูแลหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ มีอยู่ไม่กี่หลังคาเรือน ท่านพญามโนปกครองหมู่บ้านด้วยคุณธรรม อยู่มาวันหนึ่ง แม่ปิ่น เป็นชาวบ้านในหมู่บ้านนี้ได้ออกมาหาปลาที่หนองน้ำแห่งนี้ตามปกติ และได้พบแหวนโบราณติดมากับสวิงหาปลา จึงนำแหวนวงนั้นไปให้พญามโน เมื่อชาวบ้านทราบข่าวก็พากันไปดูเป็นจำนวนมาก ต่อมาชาวบ้านในแถบนั้นได้พบสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ต่างก็ลงความเห็นว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์ของแหวนวงนั้น และเชื่อกันว่าแหวนวงนั้นถ้าไปอยู่ที่ใคร หรือผู้ใดครอบครองแหวน มักมีเรื่องราวเกิดขึ้นกับคนๆ นั้นเสมอ นับตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา ก็ไม่มีใครครอบครองแหวนวงนั้นและตกลงกันว่า ควรเป็นสมบัติของหมู่บ้านจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “**บ้านแหวน**”

เทศบาลตำบลบ้านแหวน เดิมเป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ซึ่งมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนภูมิภาค หลังจากนั้นได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ โดยอาศัยมาตรา ๔๐ และ ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้จัดตั้งสภาตำบลบ้านแหวนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๙ ต่อมากระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน มีสภาพเหมาะสม สมควรให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหวน เป็นเทศบาลตำบลบ้านแหวน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ และให้มีฐานะเป็นเทศบาลตำบลบ้านแหวน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมา

ตราสัญลักษณ์ประจำเทศบาลตำบลบ้านแหวน

องค์ประกอบตราสัญลักษณ์

มีรูปเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน โดยภายในวงกลมเล็กด้านในมีรูปแหวนวงใหญ่ ๑ วง ด้านในของแหวนมีรูปบ้าน ๑ หลัง และมีก้อนเมฆลอยอยู่บนท้องฟ้า ซึ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของ ชื่อตำบลและแสดงให้เห็นว่า ประชาชนในตำบลบ้านแหวนอยู่กันเป็นครอบครัวที่อบอุ่นจากสัญลักษณ์ ที่เป็นบ้านและท้องฟ้าที่แจ่มใส ความหมายขององค์ประกอบตราสัญลักษณ์มีรายละเอียดดังนี้

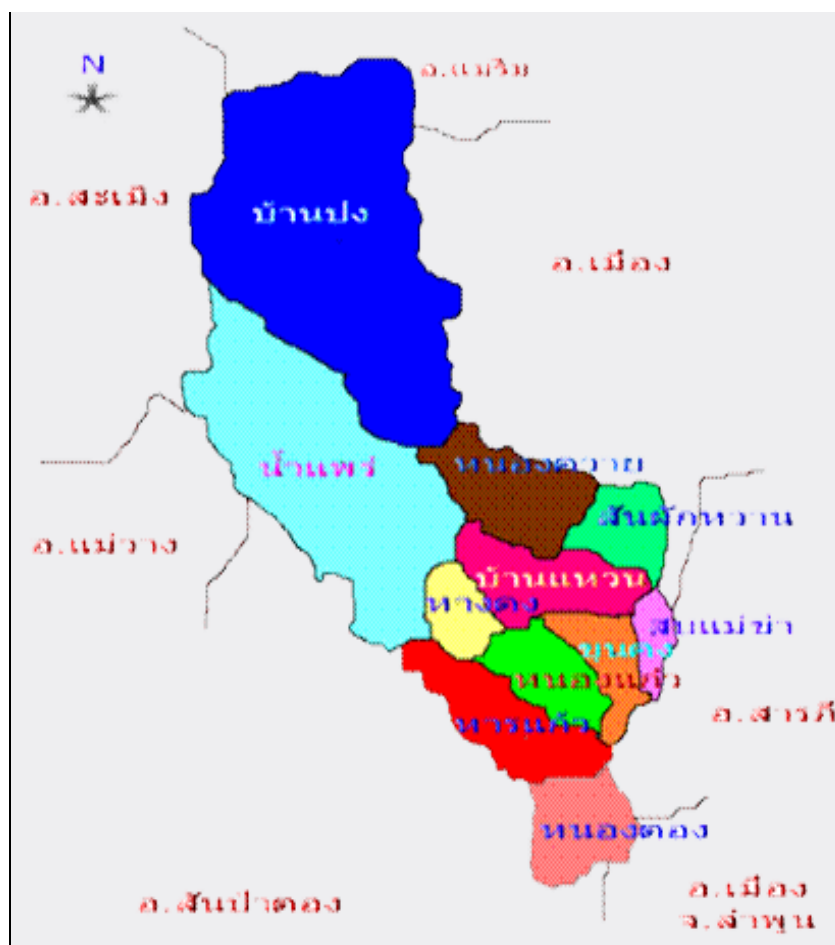
- ◆ **รูปแหวน** เป็นสัญลักษณ์ของตำบล ตามประวัติดั้งเดิมของตำบล เดิมมีชื่อหมู่บ้านว่า บ้านหนองแหวนต่อมาได้มีการค้นพบแหวนโบราณจากหนองน้ำที่ใช้เป็นสถานที่ทำมาหากินของชาวบ้านดังนั้นชาวบ้านจึงได้ลงความเห็นกันว่าควรเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านใหม่จากเดิมบ้านหนองแหวนมาเป็น **“บ้านแหวน”** และต่อมาจึงได้รับการยกฐานะ ขึ้นเป็นตำบลบ้านแหวน
- ◆ **รูปบ้าน** มีความหมายว่า ประชาชนในตำบลบ้านแหวนมีความรักความสามัคคีเสมือนเป็นคนในครอบครัวเดียวกันทั้งหมด ถึงแม้ว่าตำบลบ้านแหวนจะมีความเป็นอยู่ใกล้เคียงกับชุมชนเมืองเป็นอย่างมาก โดยสังเกตจากการขยายพื้นที่ของโครงการอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ ที่ขยายเข้ามา ซึ่งแสดงถึงความเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่ว่าตำบลบ้านแหวนจะเจริญขึ้นจนใกล้เคียงกับชุมชนในเมืองมากเพียงใดแต่ความรักความสามัคคีของคนในชุมชนก็ยังคงมีอยู่เสมือนเป็นครอบครัวเดียวกันทั้งตำบล
- ◆ **สีน้ำเงิน** เป็นสีประจำตำบลบ้านแหวน ซึ่งได้ใช้มาตั้งแต่เป็น องค์การบริหารส่วนตำบล
- ◆ **สีเหลือง** เป็นสีที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ หมายความว่าคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงาน และประชาชนในตำบลบ้านแหวนมีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอหางดง ประมาณ ๒ กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจาก อำเภอเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ (ถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด) มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๓๒๕ ไร่

๒.๑ (๓) อาณาเขต และ เขตการปกครอง

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองควาย และ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองแก้ว และ ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลน้ำแพร่ และตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลสบแม่ข่า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

แผนที่แสดงอาณาเขตตำบลบ้านแหวน

๒.๑ (๔) ประชากร

จากข้อมูลและสถิติประชากรตามทะเบียนราษฎร ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๕๖ ตำบลบ้านแหวน มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๖๒ คน แยกเป็นชาย ๔,๙๑๕ คน หญิง ๕,๔๔๗ คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๕,๐๑๖ ครัวเรือน แยกรายละเอียดได้ดังนี้

หมู่ ที่	หมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
๑	บ้านไร่	๔๓๘	๔๓๑	๘๖๙	๔๖๓
๒	บ้านโขงขาว	๓๓/๑	๓๘๓	๓/๕๘	๓๐๔
๓	บ้านท่าบุญเรือง	๓/๐๕	๓/๘๔	๑,๔๘๙	๓/๑๑
๔	บ้านช่างคำน้อย	๔๑๖	๔๒๔	๘๔๐	๔๕๙
๕	บ้านช่างคำหลวง	๕๑๙	๕๓๖	๑,๐๙๕	๕๕๐
๖	บ้านปากกอง	๒๒๖	๒๓/๓	๔๙๙	๒๓๘
๗	บ้านป่าหมาก	๒๖๓	๒๘๔	๕๕๑	๓๓/๔
๘	บ้านต้นเหือด	๕๓/๙	๘๒๙	๑,๔๐๘	๓/๓๙
๙	บ้านเดื่อ	๒๓/๓	๓๑๒	๕๘๙	๒๓๘
๑๐	บ้านจอมทอง	๓๘๓	๓๕๔	๓/๔๑	๒๔๙
๑๑	บ้านดู่	๓๔๑	๔๑๓	๓/๕๔	๓๙๙
๑๒	บ้านดอนไฟ	๑๖๒	๑๓/๔	๓๓๖	๑๔๐
๑๓	บ้านศรีสวรรค์	๒๘๒	๓๒๑	๖๐๓	๓๘๐
รวม		๔,๙๓๐	๕,๕๖๒	๑๐,๕๓๒	๕,๒๔๘

❖ ข้อมูลประชากร ณ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๒.๑ (๕) การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน มีศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน และโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ดังนี้

- โรงเรียนระดับเด็กเล็กก่อนวัยเรียน	จำนวน ๔ แห่ง
- โรงเรียนระดับอนุบาล	จำนวน ๔ แห่ง
- โรงเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน ๔ แห่ง
- โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา	จำนวน - แห่ง

๒.๑ (๖) การสาธารณสุข

ด้านการสาธารณสุข ประชากรส่วนใหญ่มีมาตรฐานทางด้านสาธารณสุขทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ที่ดี การระบาดของโรคติดต่อตามฤดูกาลมีไม่บ่อยนัก เช่น โรคไข้เลือดออก โรคทางเดินระบบอาหาร ซึ่งถ้าเกิดการระบาดของโรคต่างๆขึ้นแล้ว ทางเทศบาลตำบลบ้านแหวนและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล อำเภอและจังหวัด จะร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาโดยด่วน เพื่อป้องกันและระงับการระบาดของโรค ประชาชนได้รับสิทธิการรักษาพยาบาลของรัฐ เช่น บัตรประกันสุขภาพ (บัตรประกันสุขภาพ ๓๐ บาท) เพื่อใช้สิทธิเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และยังมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ในการดูแลด้านการสาธารณสุขให้กับประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง คือ

- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไร่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแหวน
- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านต้นเหือด ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านแหวน

๒.๑ (๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินเป็นดินเหนียวและดินร่วนปนทรายที่เหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม

ทรัพยากรน้ำ

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ พอเพียง เหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรม แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ อาทิ เช่น ลำเหมือง คลองส่งน้ำชลประทาน เป็นต้น

๒.๑ (๘) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เทศบาลตำบลบ้านแหวน มีเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังนี้

- ◆ รถบรรทุกน้ำดับเพลิงอเนกประสงค์ จำนวน ๑ คัน
- ◆ รถกู้ชีพ-กู้ภัย ขนาดกลางพร้อมอุปกรณ์มาตรฐาน จำนวน ๑ คัน

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

การคมนาคม

การคมนาคมภายในตำบลบ้านแหวนและพื้นที่ข้างเคียง ค่อนข้างสะดวกสามารถติดต่อถึงกันได้ทุกหมู่บ้าน เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่แยกออกจากทางหลวง เชียงใหม่ – สอด (หมายเลข ๑๐๘) อยู่หลายเส้นทาง เข้าสู่บริเวณพื้นที่ชุมชนทุกหมู่บ้านภายในตำบลสภาพโดยทั่วไปของถนนเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สลับกับถนนลูกรังบางช่วง มีขนาดผิวจราจรกว้างประมาณ ๓-๔ เมตร ถนนบางส่วนมีสภาพชำรุด เสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ นอกนั้นเป็นถนนลูกรังขนาดกว้างประมาณ ๒-๔ เมตร ตัดผ่านบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมที่ห่างไกล

นอกจากนั้น เส้นทางคมนาคมที่สำคัญของตำบลบ้านแหวน ยังเปรียบเสมือนประตูสู่แหล่งท่องเที่ยวและหมู่บ้านแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมที่สำคัญ คือ หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านถวายเป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมขนาดใหญ่ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งปัจจุบันเส้นทางดังกล่าวมีสภาพที่คับแคบ ภูมิทัศน์สองข้างทางไม่สวยงาม เกิดการชำรุดเสียหายจำนวนมากจุดทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางดังกล่าว ไม่ได้รับความสะดวกและปลอดภัย

การไฟฟ้า

ตำบลบ้านแหวน มีการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยมีพื้นที่ที่ได้รับการบริการ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ ๑๐๐ ไร่

การประปา

ประชากรของตำบลบ้านแหวน ใช้น้ำในการอุปโภค – บริโภค จากระบบประปาชุมชน / หมู่บ้าน ยกเว้นในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓ , หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๓ ส่วนการบริการน้ำจากระบบประปาสถานที่ จะอยู่ในพื้นที่ของหมู่บ้านจัดสรรต่าง ๆ

การสื่อสารและโทรคมนาคม

ระบบการติดต่อสื่อสารในพื้นที่มีความ สะดวก รวดเร็ว มีทั้งระบบโทรศัพท์ส่วนบุคคล โทรศัพท์สาธารณะ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้บริการอย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่ ผู้ให้บริการด้านการสื่อสารในพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่ ระบบโทรศัพท์ของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน), บริษัท ทีทีแอลดี จำกัด (มหาชน) นอกจากนั้นยังมีระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ อาทิเช่น ระบบ AIS , ระบบ DTAC และ ระบบ True เป็นต้น ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สำคัญอีกช่องทางหนึ่ง ของคนในชุมชน คือ ระบบเสียงตามสาย/ หอกระจายข่าว ซึ่งครอบคลุมเข้าถึงพื้นที่ทั้งหมดของเทศบาลตำบลบ้านแหวน

การจราจร

การจราจรในเขตตำบลบ้านแหวนค่อนข้างสะดวก เนื่องจากมีเส้นทางหลักที่แยกออกจากทางหลวงเชียงใหม่ – สอด อยู่หลายเส้นทางสู่พื้นที่ชุมชนในทุกหมู่บ้าน และยังเป็นเส้นทางหลักจาก อำเภอแม่แจ่ม อำเภอฮอด อำเภอดอยเต่า อำเภอจอมทอง อำเภอแม่วาง อำเภอ สันป่าตอง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เข้าสู่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ทำให้มียานพาหนะสัญจรเป็นจำนวนมาก กรมทางหลวงและเทศบาลตำบลบ้านแหวนจึงได้ปรับปรุงและขยายถนน เพื่อให้การสัญจรสะดวกขึ้น แต่ยังมีจุดที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติม เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ไฟกระพริบ ทางร่วม – ทางแยก เป็นต้น

การใช้ที่ดิน

เทศบาลตำบลบ้านแหวน แบ่งการใช้ที่ดินออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อที่อยู่อาศัย
- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อการดำเนินกิจการค้าขายและธุรกิจขนาดย่อม
- ◆ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำสวน ทำไร่

การเกษตรกรรม

ประชากรในเขตตำบลบ้านแหวน มีรายได้ส่วนมากจากการทำการเกษตร อาทิเช่น ทำนา ข้าวไร่ ทำสวนลำไย และปลูกกล้วยเหลือง เป็นต้น แต่รายได้ของเกษตรกรยังไม่ดีพอเนื่องจากกลไกการตลาด บางปีมีผลผลิตมากทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเกษตรกรรม ผู้บริโภค ตีนกั่ว เนื่องจากเกษตรกรใช้สารเคมีในการเกษตรกรรมมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น

การอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในตำบลบ้านแหวน เป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่นการแกะสลักจากไม้ โรงงานแอนดิก โรงงานอิฐบล็อก โรงสีข้าว เป็นต้น

ก. โรงงานแกะสลัก	จำนวน	๒	แห่ง
ข. โรงงานอิฐบล็อก	จำนวน	๑	แห่ง
ค. โรงสีข้าว	จำนวน	๒	แห่ง

การพาณิชย์กรรมและบริการ

(๑) สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

ก.สถานบริการน้ำมัน	จำนวน	๒	แห่ง
ข.ศูนย์การค้า / ห้างสรรพสินค้า	จำนวน	๑	แห่ง
ค.ตลาดสด (เอกชน)	จำนวน	-	แห่ง
ง.ร้านค้าทั่วไป	จำนวน	๙๕	แห่ง
จ.ร้านสะดวกซื้อ (เซเว่นอีเลฟเว่น)	จำนวน	๒	แห่ง

(๒) สถานประกอบการเทศพาณิชย์

ก.สถานธนาบาล	จำนวน	-	แห่ง
ข.ท่าเทียบเรือ	จำนวน	-	แห่ง
ค.โรงฆ่าสัตว์	จำนวน	-	แห่ง

(๓) ส่วนประกอบการด้านบริการ

ก.โรงแรม / รีสอร์ท	จำนวน	๔	แห่ง
ข.โรงพยาบาล	จำนวน	-	แห่ง
ค.สถานที่จำหน่ายอาหารตาม	จำนวน	-	แห่ง
พ.ร.บ.สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕			
ง.ร้านอาหาร	จำนวน	๓/	แห่ง
จ.ธนาคารพาณิชย์	จำนวน	๒	แห่ง

(ข้อมูล : งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลบ้านแหวน)

รายได้

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับราชการ ลูกจ้างในหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ อุตสาหกรรมในครัวเรือน และการเกษตรกรรม

หมู่บ้าน	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (บาท)
หมู่ที่ ๑ บ้านไร่	๖๕,๕๒๓
หมู่ที่ ๒ บ้านโขงขาว	๘๐,๖๒๓/
หมู่ที่ ๓ บ้านท้าวบุญเรือง	๖๘,๖๒๓
หมู่ที่ ๔ บ้านช่างคำน้อย	๙๔,๔๖๘
หมู่ที่ ๕ บ้านช่างคำหลวง	๙๘,๑๐๐
หมู่ที่ ๖ บ้านปากกอง	๕๘,๘๖๙
หมู่ที่ ๗ บ้านป่าหมาก	๕๔,๔๑๔
หมู่ที่ ๘ บ้านต้นเหือด	๙๓,๕๓๙
หมู่ที่ ๙ บ้านเดื่อ	๑๐๐,๕๕๖
หมู่ที่ ๑๐ บ้านจอมทอง	๙๘,๑๒๒
หมู่ที่ ๑๑ บ้านตู	๙๐,๐๑๓
หมู่ที่ ๑๒ บ้านดอนไฟ	๙๙,๐๐๔
หมู่ที่ ๑๓ บ้านศรีสรร	๙๘,๓/๘๒
เฉลี่ยรายได้ต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่	๘๓,๓๖๙

หมายเหตุ : รายได้เฉลี่ยต่อคนในพื้นที่หนึ่ง ๆ เป็นรายได้รวมของทุกครัวเรือนในพื้นที่หารด้วยจำนวนคนทั้งหมดในพื้นที่

สภาพทางสังคม

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวนมีทั้งประชากรที่อยู่อาศัยดั้งเดิม และประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยภายหลังตามหมู่บ้านจัดสรรต่าง ๆ ประกอบด้วย

- หมู่บ้านพรภัทร
- หมู่บ้านคุ้มพญา
- หมู่บ้านโรยัลวิลล์
- หมู่บ้านมณฑนา
- หมู่บ้านธารดง
- หมู่บ้านกุลพันธ์วิลล์
- หมู่บ้านโฮมอินปาร์ค
- หมู่บ้านแสนสราญ
- หมู่บ้านวิภาณีวิลล์
- หมู่บ้านญูมาตสามัคคี
- หมู่บ้านเอเรสม่า
- หมู่บ้านเต็มสุข

ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน ประกอบด้วย วัด จำนวน ๑๓ แห่ง โบสถ์ศาสนาคริสต์ จำนวน ๒ แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลบ้านแหวนนับถือศาสนาพุทธ มีวิถีการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับชาวล้านนาทั่วไป กล่าวคือ เมื่อถึงวันพระและวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ประชาชน จะทำบุญตักบาตร หรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีหรือความเชื่อตามหลักศาสนา ของตน เช่นอดีตกาล ภาษาพูดที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาษาพื้นเมืองที่เรียกว่า “คำเมือง” ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญได้แก่ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ การถวายสลากภัตต์ ปอยหลวงเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองสิ่งปลูกสร้างในวัด เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีประเพณีและพิธีกรรมท้องถิ่นที่สำคัญประชาชนถือปฏิบัติสืบทอดกันมา ดังนี้

◆ พิธีกรรมกินฮ่อผญา

พิธีกรรมนี้ถือเป็นประเพณีประจำตำบลบ้านแหวน โดยเฉพาะหมู่บ้านท่าบุญเรือง (หมู่ที่ ๓) เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ผู้ที่จะทำพิธีนี้ได้จะเป็นครูอาจารย์ที่อยู่วัดเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในสาขานี้ (ในอดีตถือเป็นผู้ที่มีความรู้มีค่าหาเท่า นั้น “พิธีกรรมกินฮ่อผญา” มักจะจัดอาคม ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ) จนได้รับการยกย่องและยอมรับจากชุมชน จะมีความเชื่อว่าวันนี้เป็นวันเริ่มต้นของปี เป็นวันปากปี แต่หากจัดขึ้นในวันที่ ๑๓ เมษายน ไม่ได้ก็จะ

พยายามจัดให้อยู่ในเดือนเมษายน “พิธีกรรมกินข้าว” หรือเรียกกันสั้น ๆ ทั่วไปว่า “กินข้าว” ในการประกอบพิธีกรรมนั้นจะใช้ปล้องของต้นอ้อใส่น้ำผึ้งที่เสกด้วยคาถาแล้วนำมาเคี้ยวกินเมื่อเคี้ยวจนน้ำหวานหมดแล้วก็เอชานอ้อโยนทิ้งไปข้างหลังหรือโยนออกไปทางหน้าต่าง คติความเชื่อของพิธีกรรมนี้คือเชื่อว่า บุคคลใดก็ตามที่ได้เข้าร่วมในพิธีกรรมนี้ก็จะเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเฉียบแหลมสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความจำดี ในสมัยก่อนกลุ่มคนที่นิยมเข้าพิธีกรรมนี้ได้แก่ พระสงฆ์ พระนักเทศน์หรือบุคคลที่ต้องการศึกษาเล่าเรียนโดยเฉพาะช่างชอจะต้องผ่านพิธีกรรมนี้เพราะเชื่อว่าจะทำให้มีความจำความคิดดี มีน้ำเสียงขับชอดีขึ้น และจะมีเสน่ห์แก่คนทั่วไป

◆ ประเพณีเดือน ๔ เป็ง

ประวัติความเป็นมาประเพณีเดือน ๔ เป็ง เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณจากการบอกเล่าของชาวบ้านทำให้ทราบว่าเป็นการปฏิบัติที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว โดยการทำบุญด้วยข้าวใหม่ที่ได้จากการทำนา หรือที่เรียกว่าทำบุญทานข้าวใหม่ เพื่อระลึกถึง

บุญคุณของควายที่ได้ใช้แรงงานตั้งแต่เริ่มจากการไถนา จนถึงการลากเอาข้าวไปเก็บไว้ในยุ้ง ประเพณีนี้ถือเป็นประเพณีที่โบราณในท้องถิ่นล้านนาอีกอย่างหนึ่งที่ยังคงหลงเหลือมียุ้งน้อยแล้ว จนทำให้บางครั้งก็เรียกประเพณีนี้ว่า การเรียกขวัญควายสำหรับในตำบลบ้านแหวนที่ในอดีตอาชีพหลักได้แก่การทำนา และปัจจุบันพื้นที่นาก็เริ่มหดหายไปกลายเป็นร้านค้าทางศิลปะ สวนลำไย และโรงงานหัตถกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขวัญ ควาย ที่เคยมีก็หาให้เห็นได้ยาก จึงทำให้ประเพณีนี้เป็นแค่ภาพความทรงจำของผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนที่ต้องการจะให้คนรุ่นปัจจุบันได้สัมผัสกับความงดงามของประเพณีและพิธีกรรมนี้ ในอดีตชุมชน ทุกชุมชนในตำบลบ้านแหวนจะจัดประเพณีนี้ขึ้นในช่วงเดือน ๓ และเดือน ๔ โดยพิธีนี้ถือว่ามีความสำคัญมาก จะเริ่มตั้งแต่วันที่ถึงวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ หนึ่งวัน คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ ชาวบ้านก็จะนำเอาไม้จี้ (เป็นไม้ที่หายาก คุณสมบัติของไม้ชนิดนี้เมื่อนำมาเผาไฟแล้วจะแตกเอง) เอามาวางสุมรวมกันไว้แล้วก่อกองไฟหน้าพระพุทธรูปเพื่อทำการบูชาพอเช้าวันรุ่งขึ้นคือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ แต่ละหลังคาเรือนก็จะเตรียมข้าวตอกดอกไม้เตรียมข้าวใหม่ ข้าวเปลือกไปรวมกันที่ลานหน้าหมู่บ้าน จากนั้นก็นำเอาตุงไปปักไว้บนกอข้าวเหล่านั้น พระสงฆ์ก็จะให้พรก็ถือว่าเสร็จพิธีปัจจุบันประเพณีเรียกขวัญควายนี้เริ่มหายไปเพราะสภาพสังคมรวมทั้งการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้านต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ก็ยังคงมีการอนุรักษ์ประเพณีนี้ไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

◆ การทำเครื่องดนตรีพื้นเมือง

กลองปู่เจ้า (ปู่จา)

ซอและซึง

ในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน มีอาชีพที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษที่สะท้อนให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านดนตรี ทำให้เกิดการพัฒนากลายเป็นอาชีพขึ้นในตำบลบ้านแหวน นั่นก็คือ อาชีพการทำเครื่องดนตรีพื้นเมือง ซึ่งในปัจจุบันก็มีช่างทำเครื่องดนตรีหลงเหลืออยู่เพียงไม่กี่คน ได้แก่ ช่างทำเครื่องซอ ซึ่ง รวมทั้งยังเป็นผู้สอนเพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดอาชีพนี้ให้แก่รุ่นลูกรุ่นหลานด้วย ด้วยเหตุที่ว่าคนในสมัยก่อนนี้มีวัฒนธรรมชุมชนที่เป็นของตนเองเมื่อถึงเทศกาลงานต่าง ก็จะมีการเฉลิมฉลอง มีการละเล่นการแสดงกันในหมู่บ้าน เช่นการฟ้อนประกอบการเล่นดนตรี ส่วนมากแล้วเครื่องดนตรีที่ใช้ในงานประเพณีและพิธีกรรมต่างๆในหมู่บ้าน ก็จะจัดทำขึ้นเองโดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือดัดแปลงมา

◆ การแกะสลักสิงห์

เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายาย มาจนถึงปัจจุบัน การแกะสลักสิงห์นี้จะต้องอาศัยความชำนาญและความปราณีตอย่างมาก ในตำบลบ้านแหวน ปัจจุบันมีการแกะสลักสิงห์อยู่ที่ หมู่ ๘ บ้านต้นเหือด และถือเป็นชุมชนต้นแบบในการแกะสลักสิงห์ทำกันมานาน ๕๐-๖๐ ปี ปัจจุบันจะแกะเฉพาะสิงห์เพียงอย่างเดียว ส่วนมากจะแกะเป็นสิงห์ตัวใหญ่ และใช้ลวดลายแบบดั้งเดิมตั้งแต่สมัย

โบราณ ซึ่งในการแกะสลักสิงห์นั้นถือเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวตำบลบ้านแหวนได้มากทีเดียว

◆ การปั้นสิงห์

บ้านศรีสร ร หมู่ ๑๓ ตำบลบ้านแหวน เป็นชุมชนที่มีชื่อเสียงด้านการปั้นสิงห์ซึ่งถือว่าเป็นศิลปะท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงและจัดเป็นอาชีพด้านงานช่างศิลป์อีกด้านหนึ่ง ในสมัยก่อนการปั้นสิงห์ไม่มีการเรียนการสอนกันแบบจริงจัง ส่วนใหญ่จะเป็นการสังเกตและจดจำจากผู้เฒ่าผู้แก่ที่ปั้นสิงห์และการปั้นสิงห์นี้ต้องอาศัยความชอบ และมีใจรักในด้านงานศิลปะอย่างมากด้วย

◆ ต้องลาย ดุนโลหะ

ต้องลาย ดุนโลหะ นับว่าเป็นงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกอย่างหนึ่งที่มีความเก่าแก่เช่นกัน ซึ่งจะเป็นงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคเหนือการทำต้องลายเป็นการตีแผ่นโลหะที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีรูปแบบที่งดงามปัจจุบันในตำบลบ้านแหวน มีการทำเครื่องต้องลายอยู่ที่ หมู่ ๑๑ บ้านคู้ ซึ่งเป็นการทำต้องลายมาเป็นสินค้าของใช้ต่างๆ เช่น กรอบรูป พวงกุญแจ เป็นต้น

เทศบาลตำบลบ้านแหวน เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมไม้แกะสลักและแอนดิก ที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นอกจากนั้น ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอีกหลายแห่ง อาทิ เช่น

การท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญ

เทศบาลตำบลบ้านแหวน เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมไม้แกะสลักและแอนดิกที่สำคัญของ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอีกหลายแห่ง อาทิ เช่น

➤ วัดโขงขาว

ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ในอดีตตามตำนานเล่าสืบทอดกันมาว่า วัดโขงขาวแห่งนี้ พร้อมทั้งศาสน วัตถุมีวิหารเป็นต้นไม้ ก่อสร้างขึ้นเมื่อสมัยพระนางจามเทวีเสด็จมาสร้าง เจดีย์พระธาตุดอยคำในขณะเดียวกันก็มีพระราชศรัทธาได้สร้างวิหารวัด โขงขาวขึ้นเป็นพระพุทธรูปนามพระอาจารย์เจ้าอาวาสสืบต่อกันมาหลายรูป ตั้งแต่ ครูบ้านนันทะเถระ, ครูบาพรหม, ครูบาโปธา, ครูบาตาคำพระอธิการ ในปัจจุบันมีพระครูปิยะรัตนภรณ์เป็นเจ้าอาวาสดำรงตำแหน่งเจ้าคณะตำบลบ้านแหวน วัดโขงขาวมี ศาสนสถานที่ที่สวຍงามหาญได้ยาก เช่น พระวิหาร พระอุโบสถหินอ่อนศาลาลอยล้อมพระอุโบสถ ภายใญ่วัดยังสะอาด ร่มรื่น กว้างขวางเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการปฏิบัติธรรมพักผ่อนหย่อนใจ ชมศิลปะ งานปูนปั้นงดงาม ประณีต หาญได้ยาก เดินทางสะดวกโดยใช้นนสายเลียบคลองชลประทาน

➤ วัดป่าหมาก

ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านป่าหมาก หมู่ที่ ๓๗ ตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ ๒ ไร่ ๓ งาน ๓๑ ตารางวา ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง จากคำบอกเล่าจำคนเก่าคนแก่ในหมู่บ้านว่า สถานที่นี้เป็นวัดร้างมาหลายชั่วอายุ คนแล้ว มาในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ พระอาจารย์บุญมา ลีตสฺสโร พร้อมด้วยญาติธรรม โดยการนำของพ่อกำนันหลวงวิญญารัตน์ ได้นำญาติธรรมมาทำการแผ้วถาง วัดร้าง ซึ่งเป็นป่าอันรกทึบให้มีความสะอาดขึ้น จึงได้บูรณะปฏิสังขรณ์เพื่อที่จะ เป็นวัดขึ้น อาจารย์บุญมาก็ได้พบแผ่นจารึกขึ้นหนึ่งแผ่น จารึกในแผ่นอิฐในองค์พระเจดีย์อันเก่าแก่จึงได้ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางโบราณคดี จึงทราบว่าวัดนี้สร้างมาประมาณปี พ.ศ. ๒๑๑๕ พระอาจารย์บุญมา ลีตสฺสโร พร้อมด้วยญาติธรรม จึงบูรณะขึ้นใหม่ ในวัดนี้มีความสำคัญในตำบลบ้านแหวนและชาวบ้าน ป่าหมาก ด้วยเหตุว่าวัดแห่งนี้เป็นวัดที่มีพระธาตุเจดีย์ประดิษฐานอยู่และผู้คนในชุมชนและใกล้เคียง ได้จัดให้มีประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

➤ กาตฝรั่งเศส เมืองตลาดการค้า แห่งล้านนา

กาตฝรั่งเศสตั้งอยู่บริเวณริมถนนสาย เชียงใหม่ – หางดง ในพื้นที่ หมู่ ๑๓ บ้านศรีสรร ตำบลบ้านแหวน กาตฝรั่งเศสมีความโดดเด่น และเป็นที่สนใจของผู้คนที่ผ่านไปมาบนถนนสายนี้ เนื่องจากเป็นการสร้างโดยใช้แนวคิดด้านสถาปัตยกรรมล้านนาแบบประยุกต์ ผสมผสานกับความหรูหรา จึงทำให้เกิดเมืองตลาดการค้า แห่งล้านนาขึ้นมาเป็นศูนย์รวมของ ร้านค้า

ธนาคาร สินค้าอุปโภค – บริโภค และสินค้าหัตถกรรม ระดับ ๕ ดาว ทำให้ประชาชนในตำบลบ้านแหวนและใกล้เคียงได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น และยังเป็นอีกแหล่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

การเมืองการบริหาร – อำนาจหน้าที่

โครงสร้างการบริหาร

นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาลโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลตามกฎหมาย นายกเทศมนตรีแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล จำนวน ๒ คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน เลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน

สมาชิกสภาเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาล จำนวน ๑๒ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

อัตรากำลังและบุคลากร ของเทศบาลตำบลบ้านแหวน แบ่งส่วนการบริหารออกเป็นส่วนการทำงานต่าง ๆ ดังนี้

- ◆ สำนักปลัดเทศบาล
- ◆ กองคลัง
- ◆ กองช่าง
- ◆ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- ◆ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

อำนาจหน้าที่

เทศบาลตำบลบ้านแหวน มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

- ◆ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ◆ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ◆ การจัดให้มีและการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- ◆ การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- ◆ การสาธารณสุขูปการ

- ◆ การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- ◆ การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
- ◆ การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ◆ การจัดการศึกษา
- ◆ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- ◆ การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ◆ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- ◆ การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ◆ การส่งเสริมการกีฬา
- ◆ การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ◆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- ◆ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ◆ การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ◆ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การรักษาพยาบาล
- ◆ การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- ◆ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- ◆ การจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์
- ◆ การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- ◆ การจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ◆ การผังเมือง
- ◆ การขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- ◆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- ◆ การควบคุมอาคาร
- ◆ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ◆ การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ◆ กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

และมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- ◆ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ◆ ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- ◆ รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- ◆ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ◆ ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- ◆ ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- ◆ ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ◆ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ◆ หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

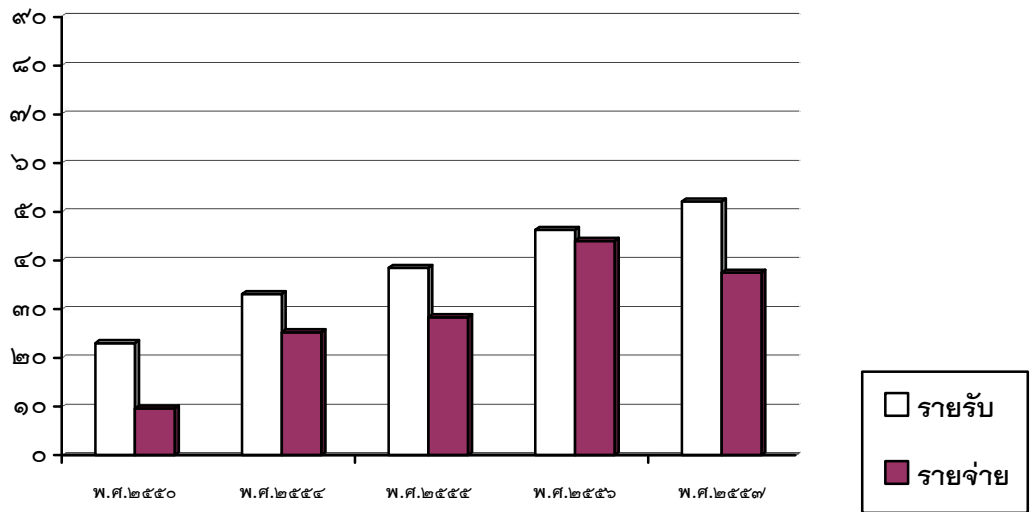
ศักยภาพด้านการคลัง

เทศบาลตำบลบ้านแหว่นมีการบริหารรายรับ – รายจ่าย ในปีงบประมาณที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับย้อนหลัง ๓ – ๔ ปี ดังนี้

หน่วย : บาท

ปี พ.ศ. รายการ	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
รายรับ	๓๓,๑๐๘,๐๖๓.๒๒	๓๘,๔๓/๓,๖๘๙.๘๕	๔๖,๒๓/๓,๒๙๔.๒๑	๕๒,๑๑๐,๙๖๘.๒๕
รายจ่าย	๒๕,๒๓๓,๙๙/๙.๒๖	๒๘,๓๓๘,๓๕๖.๙๑	๔๔,๐๒๕,๐๑๖.๘๕	๓๓,๕๐๓,๑๐๘.๓/๔

ล้าน

สถิติรายรับ – รายจ่าย เทศบาลตำบลบ้านแหวน

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่มา : งานการเงินและบัญชี กองคลัง เทศบาลตำบลบ้านแหวน

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลบ้านแหวน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เทศบาลไว้ใน ๓ ประเด็น คือ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และการสร้างชุมชนเข้มแข็ง สังคมร่มเย็นเป็นสุขบนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Positioning

๑. กลไกหลักในการเชื่อมประสานและขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ และยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแหวน
๒. กลไกหลักในการสร้างเครือข่ายความมั่นคงและภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้สังคมเข้มแข็ง สร้างสังคมร่มเย็นเป็นสุข บนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน

- ๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและส่งเสริมการลดปริมาณขยะในชุมชน
- ๑.๒ จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคที่ดีและเพียงพอต่อประชาชน
- ๑.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่สาธารณะตำบลบ้านแหวน วัด โรงเรียน ถนนและที่สาธารณะหมู่บ้าน เพื่อความสวยงามและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

- ๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและโอกาสทางการศึกษา อินเทอร์เน็ตไร้สาย(WIFI) เพื่อการศึกษาเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ รวมถึงสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้ก้าวทันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ๒.๒ ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่ ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ลดปัญหาอาชญากรรม อุบัติเหตุและปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่
- ๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาด้านสาธารณสุขร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนทุกเพศทุกวัย
- ๒.๔ จัดให้มีศูนย์ประสานงานผู้สูงอายุประจำตำบลบ้านแหวน ศูนย์ประสานงานกองทุนสวัสดิการนักกีฬา ศูนย์ประสานงานสวัสดิการ เพื่อสิทธิเด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนจัดตั้งศูนย์รพช.เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เป็นต้น
- ๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชน งานฝีมือภูมิปัญญาของกลุ่มอาชีพ ผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี แม่บ้าน ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยชีวภาพในการเกษตรและจัดให้มีตลาดรองรับ

๓. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสังคมร่มเย็นเป็นสุขบนพื้นฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอัตลักษณ์ของคนในชุมชน พัฒนาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมสืบทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้านไม่ให้สูญหาย “จากรุ่นสู่รุ่น” สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามระหว่างชุมชนดั้งเดิมและชุมชนใหม่ เพื่อให้การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๓.๒ สร้างสนามกีฬาประจำตำบลที่ได้มาตรฐานและครบวงจร เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพที่ดี และมีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

บทที่ ๓ : แผนยุทธศาสตร์

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลบ้านแหวน (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการพัฒนาที่เป็นองค์รวม ยึดคนเป็นศูนย์กลาง อาศัยความเข้มแข็ง ของชุมชนเป็นรากฐานของการพัฒนา มุ่งให้เกิดความสงบ ร่มเย็น ปลอดภัย มีระเบียบวินัย ของประชาชน เป็นรากฐานที่มีความเข้มแข็ง มีระบบการบริหารที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น วิถีชีวิตดี มีความสุข และต้องอาศัยพลังจากประชาชนทุกคนซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของชุมชน

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเป็นชุมชนน่าอยู่ คือ การสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันของคนในชุมชน ร่วมคิด ร่วมสุข ร่วมกันแก้ไขปัญหา ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชน และการวางแผนของชุมชนซึ่งจะนำไปสู่ทิศทางการพัฒนานั้น จะต้องมีการวางแผนจากสภาพปัญหาของท้องถิ่น ความต้องการของคนในชุมชนซึ่งไม่ทำลายภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม พัฒนาอย่างเป็นระบบและมุ่งให้เกิดการบูรณาการ

นโยบายของรัฐ

นโยบายของรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในระยะแรกได้มุ่งระงับยับยั้งความแตกแยก ตลอดจนได้เร่งแก้ไขปัญหาคาใจความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของประชาชน และมุ่งนำความสุข ความสงบ กลับคืนสู่ประเทศเป็นเรื่องเร่งด่วน รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องต่างๆ จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักสำคัญใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมพอควรแก่ฐานะ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ แนวทางดังนี้

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยตาม ประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการ ทางกฎหมาย มาตรการทาง สังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินการกับผู้ละเมิด ปาก ย่ำมือหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับ สถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้ เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา

ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อม สู้ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกันแก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไก ทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหายาเสพติด การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำความผิดเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด และจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล การปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนายยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุย สันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อน เพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับ ปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ ให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้ พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลกให้สามารถดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่ายได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ บนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ

หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทย และผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม

และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้ง และความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้ง ยกย่องคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน ของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมาย ข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบ การกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบ ความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน ๖

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการตามนโยบาย ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกรล้ำและออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ใน

ครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการ แผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้ง ระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญ ทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาดนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความรู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้าน การเกษตรอุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือ ด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกใช้บริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป มีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคล และบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

๔.๔ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรม เข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหาการรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดีโดยเน้นความร่วมมือ ระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณ ของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือ ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียน

โดยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๔.๗ ทะนุบำรุงและอนุรักษ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

๔.๘ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและ ภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดี ในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้แก่ประเทศ

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๔.๑๐ ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากร ในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น และให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุขโดยรัฐเป็นผู้กำกับดูแลสนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลง ที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทัน่วงที

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจร อันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงาน และการดูแลผู้บาดเจ็บ

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีความรักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมายกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสม กับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษา โรคที่มีความสำคัญ

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานมีผลให้ เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทย ยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่อง เพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัว ได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษีซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ อย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้ น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้ง ในฤดูฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค่าเงินบาท อยู่และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับ กระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้เกิดการใช้เงินที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและ กระตุ้นการบริโภค

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประหยัด ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระ หนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้เกิดการใช้เงินที่สูญเปล่า

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร มาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการค้าก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านศุลกากรและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดน ที่มีความสำคัญมากขึ้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อน ธรรมชาติ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน เพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วม ในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็ว ไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลา ประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุน และให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคตระหนักที่จะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการ ให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการ ให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐ

และเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิง และจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อ สภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา พลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คง อัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุง โครงสร้างอัตราภาษี ทางด้านการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจาก ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุด รวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษี เงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้น ภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะ การเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า ๓,๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุน พัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงิน ระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และ ยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณ ในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม ด้านคมนาคมทางบกโดย เริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบรีวาร เพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไป ทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอน เมือง และท่าอากาศยานสากลในภูมิภาค ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถ รองรับปริมาณการจราจรทางอากาศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาในคม อุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการ ให้บริการขนส่งทางอากาศ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาค เสริมท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอู่ตะเภา เป็นต้น และด้าน การคมนาคม ทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ ของประเทศ เริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ทำเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและ อันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและปากสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้า ภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาท และภารกิจของ หน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแล ระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็น ธรรม การลงทุน การบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็น โครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการ ประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับ สถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มี ประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนากลไกการกำกับดูแล๑๒รัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวมคุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใส และมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้าง การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะ ผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหาร จัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการ ทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัล ให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสาร และบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและการกิจของหน่วยงานที่

รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดัน ๑๓ งานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้ อย่างจริงจัง

๓. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการเตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับ ประชาชนอาเซียน

๓.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านโดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียนระบบการออกใบรับรอง/ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกัน ของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทย มีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับปรุงเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวกลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การค้าการลงทุน ของภูมิภาคได้ในที่สุด

๓.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ โดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และ ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลายเพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

๓.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะโดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน

กลุ่มที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

๓.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิต ในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่าง ๆ ภายในประเทศด้วย

๓.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดน และโครงการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์สะเตา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึกและบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๔. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัยการพัฒนาต่อยอดและการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

๔.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศ เพื่อบูรณาการไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐ : ๗๐ ๑๕ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้ความเชื่อมโยง กับภาคเอกชน

๘.๒ เสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนรู้การสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และ พัฒนา และนวัตกรรมของไทย ตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่นๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวยเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่จะต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนาและด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร

การสร้างสมดุลระหว่าง การอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่างๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศกำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้ค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่า

ธรรมชาติรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่า เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรม และเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย สนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครอง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด พื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการ ทางการบริหารจัดการมาตรการทางสังคมจิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าดำเนินการทั้งจะให้ เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐ จะจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐปรับปรุง กลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงาน ๑๓ โครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้ง มีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

๙.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชนโดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรกส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงาน ก็สนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการ เป็นพิเศษโดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้งรวมทั้งจัดการสารเคมี

โดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด ในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกัน

ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมาประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมาระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบ นานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมิได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อนใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชันสร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่สนใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือลักลั่นกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนจัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสม และเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ สาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใส มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน

โดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุง หน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวัน เป็นสำคัญ

๑๐.๓ ยกย่องระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ และมีระบบบูรณาการ

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควรหรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อ จัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติและการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ค่าธรรมเนียม และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต **ประพฤติมิชอบ** และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและศีลธรรมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำนาจใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามี

กฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการ ของประชาชน เป็นธรรม คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่าย มีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัย และเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้ง และการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึง มีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการ แผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของ หน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่ง ดำเนินการ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงาน ที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำ กฎหมายให้สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะ เปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมาย มหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกเว้นกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐใน หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและถือโอกาสการปฏิบัติราชการ เพื่อประชาชน

๑๑.๓ ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจาก การแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ เพื่อเร่งรัด การดำเนินคดี ทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันสามารถใช้ติดตามผลและ นำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมาย และค่าใช้จ่ายแก่ประชาชน ที่ไม่ได้รับความเป็น ธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรม เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและ ผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยา ผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่ เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจาก ระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ กระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

รัฐบาลได้กำหนดค่านิยมหลักของคนไทยขึ้น เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕–๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทย

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑. **สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ** ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒. **พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรมเรียนรู้ตลอดชีวิต** มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓. **พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ** บนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔. **สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสมโดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างระบบต่าง ๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพแข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทันควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรมและเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมและความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นพร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืนสามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรีโดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิ ผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้าง

ภูมิคุ้มกันให้กับประเทศมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีคุณภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตผลของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ของเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นรากฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจและสังคม

มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคและสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุงกฎ ระเบียบการขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มุ่งบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและการยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับการอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัจเจก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน สังคม และประเทศ โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พร้อมทั้งขยายการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพจาก ๓ ทุน ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น ๖ ทุน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญาเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับคนไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำความรู้และจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างรู้เท่าทัน สร้างความยั่งยืนของภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานรวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลและความสมานฉันท์ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ เป็นฐานการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน กลุ่ม ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน)

“ควรมีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ”

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน สู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ทุกถิ่นที่”

กรอบแนวคิดการพัฒนา (Big ideas for development)

- ๑) สร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์
- ๒) ความปลอดภัย (Safety) สุขภาพดี (Healthy) หมายถึง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และประชาชนมีสุขภาพกายและใจที่ดี
- ๓) อ่อนน้อมและมีเสน่ห์ (Pleasant charming) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ตามวิถีชีวิตที่เอื้อเฟื้อและวัฒนธรรมที่สวยงามของท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา (Issues for development)

- ๑) การฟื้นฟูหมายถึง การอนุรักษ์/ดูแลให้มีคุณภาพ อาจรวมถึงปริมาณเพิ่มมากขึ้นด้วย
- ๒) การสร้างความโดดเด่นอย่างมีเอกลักษณ์ หมายถึง การส่งเสริมจุดแข็งและโอกาสให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่เลียนแบบได้ยาก

๓) การยกระดับพัฒนา หมายถึง การปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และส่งผลกระทบเชิงบวกให้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการฟื้นฟูและอนุรักษ์แบบองค์รวม เพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศที่สวยงาม มีเสน่ห์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมการสร้างสรรค์สินค้าและบริการให้โดดเด่นและมีคุณค่า มุ่งเน้นผลิตภัณฑ์เพื่อ สุขภาพ หัตถ์สร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยกระดับการพัฒนาการค้าการลงทุน มุ่งเน้นอุตสาหกรรมสุขภาพ อุตสาหกรรมการจัด ประชุมและนิทรรศการ (MICE) อุตสาหกรรมบริการการศึกษา และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพื่อรองรับการ ท่องเที่ยวและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงใหม่

“นครแห่งชีวิต และความมั่งคั่ง บนฐานของความสง่างามทางวัฒนธรรม และ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนระดับสากล ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางของการค้า การลงทุน และการคมนาคมขนส่ง ในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่บนพื้นฐานความสง่างามทางวัฒนธรรมล้านนา

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: การสร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา จิตสาธารณะ และพัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติพลังงานและ สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: การสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕: การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพการพัฒนา ซึ่งมีความสำคัญต่อการกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

Positioning
๑. เมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล : MICE City, Medical/Health Hub
๒. เมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย : Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษานานาชาติสู่สากล : Education Hub
๕. เมืองน่าอยู่ : Eco-Town Eco-Village

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านแหวน

ผู้บริหารเทศบาลตำบลบ้านแหวนได้กำหนดนโยบายในการบริหารงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาตำบลบ้านแหวน ให้ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการศึกษาและการเรียนรู้

๑. ติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WIFI) บริเวณพื้นที่สาธารณะของชุมชน เพื่อการศึกษาเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพิ่มโอกาสทางสังคม ให้ประชาชนก้าวทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง
๒. เพิ่มประสิทธิภาพและโอกาสทางการศึกษาสนับสนุนสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ทางการศึกษาที่ทันสมัย และกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ด้านการศึกษา/อาชีพ/กีฬาและนันทนาการให้กับนักเรียนและผู้สนใจ
๓. สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารให้กับนักเรียนและผู้สนใจทุกเพศทุกวัยเพื่อเพิ่มโอกาสการสื่อสารและโอกาสทางเศรษฐกิจ ก้าวทันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑. ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ในสถานที่สำคัญและจุดเสี่ยงต่างๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ลดปัญหาอาชญากรรม อุบัติเหตุและปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการดูแลความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่งานสายตรวจชุมชนและจัดตั้งศูนย์ป้องกันภัยตำบลบ้านแหวนร่วมกับชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้าน
๓. ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการหมู่บ้าน ภายใต้เงื่อนไขและระเบียบตามที่กฎหมายกำหนดและงบประมาณของเทศบาลตำบลบ้านแหวน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์กู้ชีพ กู้ภัย อบพร. ชรบ.เทศบาลตำบลบ้านแหวน
๕. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบลบ้านแหวน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบลบ้านแหวน

๓. ด้านการสาธารณสุขและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาด้านสาธารณสุขร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)

๑.๑ ส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย ให้มีสุขภาพชีวิตที่ดี ถิ่นหน้าและทั่วถึง

๑.๒ ส่งเสริมการตรวจสุขภาพประชาชนวัยทำงานที่ไม่มีสิทธิประโยชน์

๑.๓ ส่งเสริมการตรวจวัดสายตาผู้สูงอายุที่เสี่ยงต่อการเป็นต้อกระจกพร้อมตัดแว่นตาม ความเห็นของจักษุแพทย์

๒. ส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนทุกเพศทุกวัย

๒.๑ สนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายในพื้นที่สาธารณะของแต่ละชุมชนในพื้นที่ ตำบลบ้านแหวน เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันกีฬาผ่านศูนย์การกีฬาตำบลบ้านแหวน เพื่อให้ เยาวชนและประชาชนมีโอกาสทางการกีฬาที่ดี

๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอย

๓.๑ จัดซื้อรถจัดเก็บขยะและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไข ปัญหาขยะตกค้างในพื้นที่

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณให้กับชุมชนในการบริหารจัดการคัดแยกขยะอย่างมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค

๑. จัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคให้เป็นไปตามความต้องการของ ประชาชน และคณะกรรมการประชาคมหมู่บ้าน ช่อมแซมสาธารณูปโภคที่เกิดความชำรุดเสียหาย ให้ใช้ การได้ดี เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบการระบายน้ำในพื้นที่เพื่อป้องกันน้ำท่วม

๒. จัดทำสนามกีฬาประจำตำบลที่ได้มาตรฐานและครบวงจร เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมี สุขภาพที่ดี ยกระดับความสามารถของนักกีฬาตำบลบ้านแหวน

๒.๑ ปรับปรุงสนามกีฬาประจำตำบลเดิมที่มีอยู่เพื่อใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายของ ประชาชนในตำบลอย่างทั่วถึง

๓. แก้ไขปัญหากล้งพื้นที่การเกษตรสนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหากล้งในพื้นที่ การเกษตรและวางแนวทางการแก้ไขปัญหายั่งยืน

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ตำบลบ้านแหวน วัด โรงเรียน ถนนและที่ สาธารณะหมู่บ้าน เพื่อความสวยงามและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

๕. ส่งเสริมสนับสนุนการทำความสะอาดรางระบายน้ำในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน

๕. ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานพอเพียง

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชนที่มีอยู่เพิ่มอาชีพใหม่ผ่านการฝึกอบรมและเรียนรู้ การต่อยอดธุรกิจให้ เจริญเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมอาชีพและงานฝีมือภูมิปัญญาของกลุ่มอาชีพ ผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี แม่บ้าน เยาวชน ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ พัฒนาลิขสิทธิ์เพื่อเพิ่มโอกาสทางการค้าขาย กับการก้าวเข้าสู่ตลาดการค้า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๓. ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนพัฒนาเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อเป็นศูนย์ช่วยเหลือ เกษตรกรเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ช่องทางการตลาดและข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร
๔. ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยชีวภาพในการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิต แก้ปัญหาดิน เสื่อมโทรม ช่วยลดปริมาณขยะและมลภาวะโลกร้อน
๕. ส่งเสริมสนับสนุนจัดทำตลาดนัด เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน

๖. ด้านวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในสังคม

๑. ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอัตลักษณ์ของตำบลบ้านแหวน ฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีอันดี งามของท้องถิ่นให้คงอยู่ จัดกิจกรรมบวชภาคฤดูร้อน กิจกรรมกินอ้อผญา กิจกรรมดำหัวผู้สูงอายุ กิจกรรมธรรมสัจจะ กิจกรรมประเพณียี่เป็งลอยกระทง ฯลฯ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมสืบทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้านไม่ให้สูญหาย “จากรุ่นสู่รุ่น” ผ่านศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาตำบลบ้านแหวน
๓. ส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของแต่ละ ศาสนาและ ระหว่างชุมชนดั้งเดิมและชุมชนใหม่ ในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน
๔. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา ทุกศาสนา เพื่อให้การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณี อันดีงามและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๗. ด้านสวัสดิการ

๑. สนับสนุนจัดตั้งศูนย์ประสานงานผู้สูงอายุประจำตำบลบ้านแหวน เพื่อประสานงานเครือข่าย ผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้าน
๒. สนับสนุนจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบลบ้านแหวน เพื่อประสานการทำงานของ คณะกรรมการศูนย์ฯ
๓. สนับสนุนจัดตั้งศูนย์ประสานงานกองทุนสวัสดิการนักกีฬา เพื่อให้มีกองทุนใช้ในการ ดำเนินการดูแลนักกีฬา ที่ได้รับอุบัติเหตุในการแข่งขันกีฬาในการแข่งขันระดับต่างๆ
๔. สนับสนุนจัดตั้งศูนย์ประสานงานสวัสดิการ เพื่อสิทธิเด็ก สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสผู้ติดเชื้อ เพื่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕. สนับสนุนจัดตั้งศูนย์ชราบาลเพื่อพัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

๔. ด้านข้อมูลข่าวสาร

๑. จัดทำข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์การทำงานของเทศบาลตำบลบ้านแหวนให้ประชาชนรับทราบข้อมูลและข่าวสารทางราชการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างทั่วถึง
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรภายใต้หลักธรรมาภิบาล ด้วยความสุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนาตำบลบ้านแหวนที่สำคัญ คือ ความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมของคนในชุมชน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสังคมเมืองและความเจริญทางด้านวัตถุที่หลั่งไหลเข้ามาในพื้นที่ ทำให้ประชาชนทั้งค่านิยมพื้นฐานดั้งเดิมของตนเอง รวมถึงระบบข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้าสู่ชุมชนและสิ่งที่ประชาชนนำเข้าสู่ชุมชนโดยไม่รู้ตัว ความรู้ความสามารถของคนในชุมชน ในการที่จะวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาทั้งสิ้น

ศักยภาพที่เด่นชัดของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านแหวนซึ่งเป็นทุนทางสังคม หากได้รับการสนับสนุนจะทำให้เกิดความร่วมมือ ได้แก่ ประชาชนส่วนมากได้รับการศึกษาที่ดี การมีความเชื่อมโยงเครือข่าย การยึดมั่นประเพณีนิยมที่ดีงามในสังคม ปัจจัยเหล่านี้ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางที่ดี เกิดความร่วมมือกันเป็นอย่างดี นโยบายของการบริหารงานของผู้บริหารเกิดจากแนวคิดการบริการประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เน้นการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดของชุมชน

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน

ได้รวบรวมข้อมูลจากการประชุมหมู่บ้าน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของประชาชนโดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน โดยสรุปได้ดังนี้

๑. สถานการณ์ทางสังคม

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอหางดง ประมาณ ๒ กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๐๘ (ถนนสายเชียงใหม่ – ฮอด) มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๓๒๕ ไร่ มีหมู่บ้านทั้งหมด จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวน ๕,๐๖๑ ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๖๒ คน แยกเป็นชาย ๔,๙๑๕ คน หญิง ๕,๔๔๗ คน

๒. เศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลบ้านแหวน ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับราชการ ลูกจ้างในหน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจ อุตสาหกรรมในครัวเรือน และการเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่ ๘๓,๓๖๙ บาท / คน / ปี

๓. เทคโนโลยี

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับแล้วว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และมีบทบาทสำคัญในด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การบริหารสังคม สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการศึกษา เทศบาลตำบลบ้านแหวนได้ให้ความสำคัญ เล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักการพัฒนาร่วมกันระหว่างงานทางการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถประสานการดำเนินงาน และการนำทรัพยากรมาใช้ในการบริหารการวางแผนการพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. สภาพแวดล้อม

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมในชุมชน ซึ่งผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์แทบทั้งสิ้น ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรต้องเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว เกิดมลพิษขึ้นเกือบทุกด้าน ผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ก็คือ คนที่อยู่อาศัยในชุมชนนั้นๆ นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดการแย่งชิงเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เหลืออยู่ สร้างปัญหาความขัดแย้งขึ้นในสังคม ปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้ หากทุกคนในชุมชนร่วมกันเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นอย่างจริงจัง ทั้งที่ลงมือกระทำด้วยตนเองตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็จะสามารถฟื้นฟูบูรณะให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่นกลับคืนสภาพมาอย่างเดิมได้

ประชาคมอาเซียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (๒๐๑๕) ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจสำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเกิดจากเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนเกิดความร่วมมือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของประเทศสมาชิก โดยมุ่งเน้นไปที่ ๓ ประชาคม คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ภายใต้กระบวนการการเป็นประชาคมอาเซียน มีข้อกำหนดและข้อตกลงร่วมกันที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนและประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนที่สุด จำเป็นต้องเล็งเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนอาจกล่าวได้ดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโครงข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่าและมีช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้นนอกจากนั้น จะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เป็นระบบและสะดวกต่อการขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ระบบไฟฟ้าและระบบประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทของตนในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม เปิดรับวิสัยทัศน์ในการกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยการเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อเกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่าง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่าง ๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต้องเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น นอกจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรองรับเนืองงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

**ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและ
โอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น
ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)**

จากข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ของตำบลบ้านแหวน สามารถนำมาวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลตำบลบ้านแหวน โดยการวิเคราะห์ตามหลักและวิธีการ SWOT คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อใช้เป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาตำบลต่อไป ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑)ด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร - มีความพร้อมทางด้านการบริการและมีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน - มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ การคมนาคมขนส่ง การโทรคมนาคม และการขนส่งสะดวกสบายอยู่ในเขตปริมณฑลของจังหวัดศูนย์กลางของภาคเหนือ (เชียงใหม่) - การบริหารงานภายในองค์กรมีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน - ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการตรวจสอบ และติดตามการดำเนินงานของเทศบาล - มีฝ่ายบริหารที่มีประสิทธิภาพและมีฝ่ายนิติบัญญัติคอยทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานให้เป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ - มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ - มีวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ๒)ด้านเศรษฐกิจ - มีการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายในชุมชน	- การกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานบางอย่างยังไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนหรือล่าช้า - ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของเทศบาลและการแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ
	- รูปแบบของการประกอบอาชีพและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจยังไม่สามารถพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่

– มีแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการทั้งธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม – การค้าขายมีแหล่งกระจายสินค้าและบริการหลายแห่งในพื้นที่ – เป็นแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมหลากหลาย อาทิ เช่นไม้แกะสลัก ๓) ด้านการท่องเที่ยว – มีทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว ๔) ด้านสังคม – ประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในระบบชุมชนดั้งเดิม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันของคนในชุมชน มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ๕) ด้านการศึกษา นันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น – มีภาพลักษณ์ที่ดีในด้านวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น – ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง – มีสถานศึกษาที่สามารถรองรับการพัฒนาทางด้านการศึกษาได้ – มีบุคลากรในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น – ระบบการให้บริการสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐานสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมพื้นที่	– ขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้และทักษะในการรวมกลุ่มอาชีพ และแรงงานในชุมชนส่วนใหญ่ออกไปทำงานนอกพื้นที่ – ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการเข้าถึงช่องทางทางการตลาด และการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า – ขาดการส่งเสริมการประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและขาดการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการท่องเที่ยว – ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมขาดการส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนไม่ให้ความสำคัญของกลุ่มคนดังกล่าว – มีประชากรแฝงอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว – บทบาทหน้าที่ของเทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องถ่ายโอนภารกิจต่างๆ – ขาดการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสู่เยาวชน ซึ่งเป็นผู้สืบทอดรุ่นต่อไป – ไม่มีการประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน
---	--

๖) ด้านคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน - มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย การจราจรคล่องตัวและมีรถโดยสารประจำทางให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง - มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงถึงกันทุกหมู่บ้าน และเข้าสู่อำเภอเมืองเชียงใหม่- เป็นเส้นทางผ่านเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ คือ หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านถวาย ๗) ด้านแหล่งน้ำ - ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านแหวนมีระบบส่งน้ำของชลประทานไหลผ่าน ซึ่งประชาชนที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำดังกล่าว ๘) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่จะเป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย - ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๙) ด้านการสาธารณสุข - มีกลุ่ม อสม.ในชุมชนที่มีศักยภาพ - มีการสนับสนุนพัฒนาด้านการสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง - มีสถานบริการทางด้านสาธารณสุขให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงทั้งของราชการและเอกชน - ประชาชนให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพอนามัยมากขึ้น	- การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเกิดจากความต้องการของชุมชนเป็นจำนวนมาก แต่เทศบาลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ทั้งหมด เนื่องจากมีงบประมาณในการดำเนินการจำกัด - ผิวทางจราจรบางแห่งคับแคบ ชำรุด เสียหาย ทำให้ผู้ใช้เส้นทางดังกล่าว ไม่ได้รับความสะดวกต่อการคมนาคมและขนส่งสินค้า เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย - ยังขาดระบบการดูแล รักษา เมื่อถึงฤดูฝนประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการระบายน้ำทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมขังในพื้นที่ตำบลบ้านแหวน - ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเน่าเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น - บุคลากรด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน - ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการดำเนินงานด้านการกำจัดขยะ และไม่มีที่กำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล - บทบาทหน้าที่ของเทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องถ่ายโอนภารกิจต่างๆ - ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ด้านสาธารณสุข
---	--

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
- นโยบายในการกระจายอำนาจ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณจากราชการส่วนกลางสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน เอื้อต่อการบริหารจัดการ สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ - รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล - การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่าของสินค้า สร้างจุดขายและภาพลักษณ์ และการขยายตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้า อาทิเช่น ไม้แกะสลัก เป็นผลผลิตที่มีคุณค่า และมีความสำคัญ สร้างรายได้ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก และยังสามารถขยายตลาดไปยังแหล่งอื่น ๆ ได้อีก - นโยบายการพัฒนาของภาครัฐที่กระจายสู่ภูมิภาค มีส่วนในการเอื้อประโยชน์ ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน รวมทั้งช่วยกระตุ้นส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงการบริการของรัฐ เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสอย่างทั่วถึง	- การกระจายงบประมาณจากส่วนกลางสู่ชุมชนไม่ทั่วถึง หรืองบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ท้องถิ่นไม่เพียงพอ - กฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนทางราชการในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีความซับซ้อน ก่อให้เกิดความล่าช้า ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทัน่วงที - การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรภายในเขตเทศบาล ส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในการบริการด้านต่างๆ สูง ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง - สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุต่อวัยทำงานและเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น - สภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมลักษณะต่างคนต่างอยู่ ส่งผลให้ขาดความตระหนักในการมีส่วนร่วม (ร่วมดูแล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนา) - กระแสทุนนิยมที่รุนแรงส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมภายในชุมชน - ปัญหาการเมืองในระดับชาติที่ไม่แน่นอน ส่งผลต่อการบริหารงานและการดำเนินโครงการต่างๆ ที่ไม่ต่อเนื่อง - ปัญหาเศรษฐกิจที่มีอัตราการเติบโตช้า ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในชุมชน - นโยบายการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลไม่ชัดเจนส่งผลต่อการวางแผนการพัฒนาของท้องถิ่นไม่เป็นไปตามที่วางไว้

วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

“ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมสร้างเศรษฐกิจ มุ่งเน้นคุณภาพชีวิตที่ดี ”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

๑. ส่งเสริมการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อคนทุกวัยมีสุขภาพดี
๒. เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๓. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษา กีฬา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๕. การพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน อาทิเช่น การสร้างงานและอาชีพ
๖. อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา และเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน
๗. การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครองตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญที่สุดเป็นปัจจัยที่สำคัญหนึ่งในสี่ในการบริหารงานต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและประสบความสำเร็จและในการพัฒนาต่างๆ ให้เจริญ คนที่มีคุณภาพ มีความรู้ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการอยู่ดีกินดี มีความสุขกายสบายใจ ย่อมมีกำลังใจและมีพลังขับเคลื่อนที่จะทำให้การดำเนินการในเรื่องต่างๆ ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพแน่นอน เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีเป้าหมายทำให้เชียงใหม่เป็นนครแห่งชีวิต และความมั่งคั่ง บนฐานของความสง่างามทางวัฒนธรรม และ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนระดับสากล และเพื่อสนองต่อแนวพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในชุมชนให้เข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
๔. ประชาชนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
๕. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๖. ประชาชนได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ
๗. ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั้งพื้นที่ และให้เพียงพอต่อประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้าน ๑๔ แนวทาง ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเขตตำบลบ้านแหวน

แนวทางที่ ๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมรายได้และกระจายรายได้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ งานส่งเสริมการพัฒนาครอบครัว

แนวทางที่ ๓ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตและผลิตภัณ์ชุมชน

แนวทางที่ ๔ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตาม
แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แนวทางที่ ๑ ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

แนวทางที่ ๒ งานสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่

แนวทางที่ ๓ งานส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน

แนวทางที่ ๔ งานส่งเสริมสวัสดิการและนันทนาการ

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาคูคลอง

แนวทางที่ ๓ งานปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้

แนวทางที่ ๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

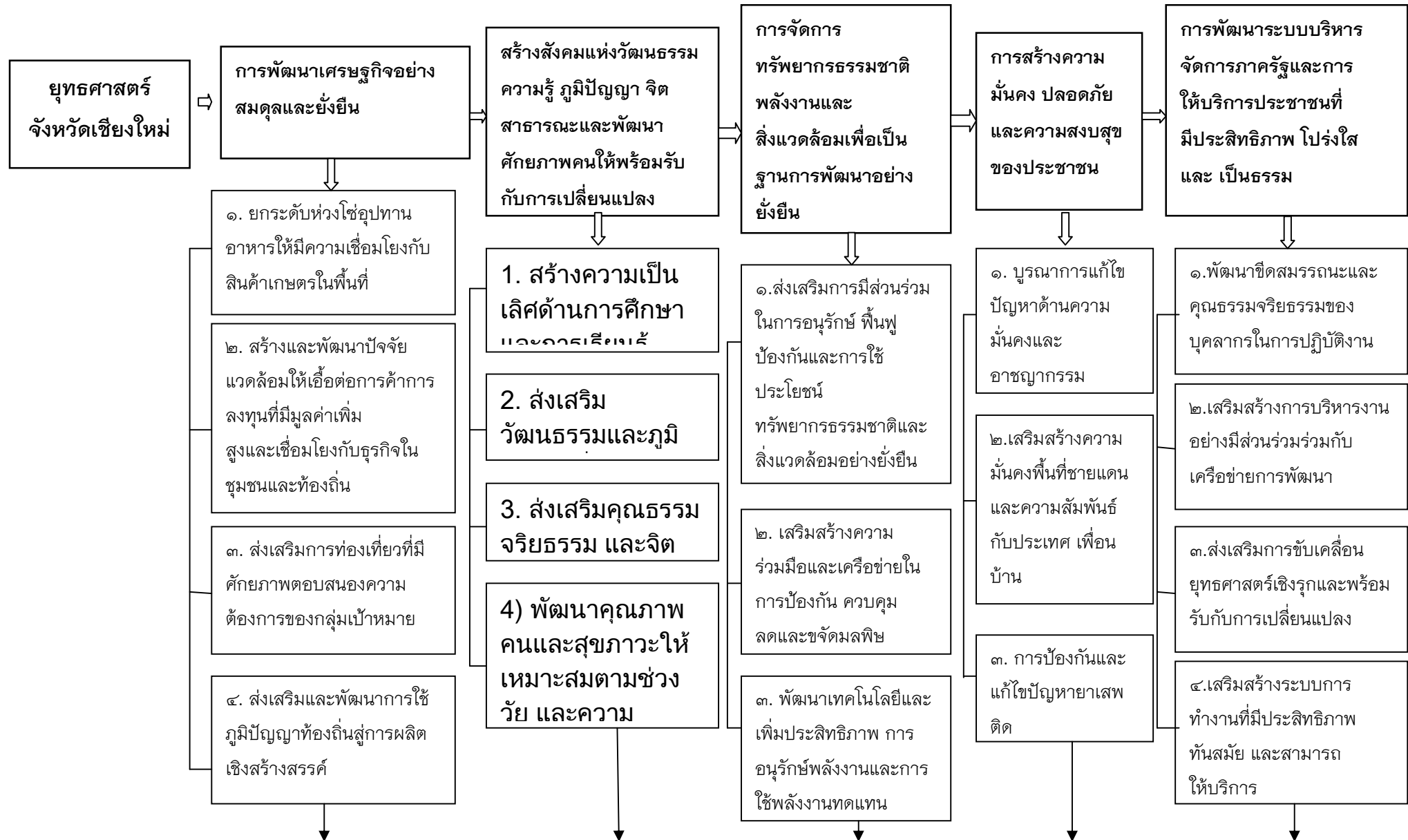
แนวทางที่ ๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

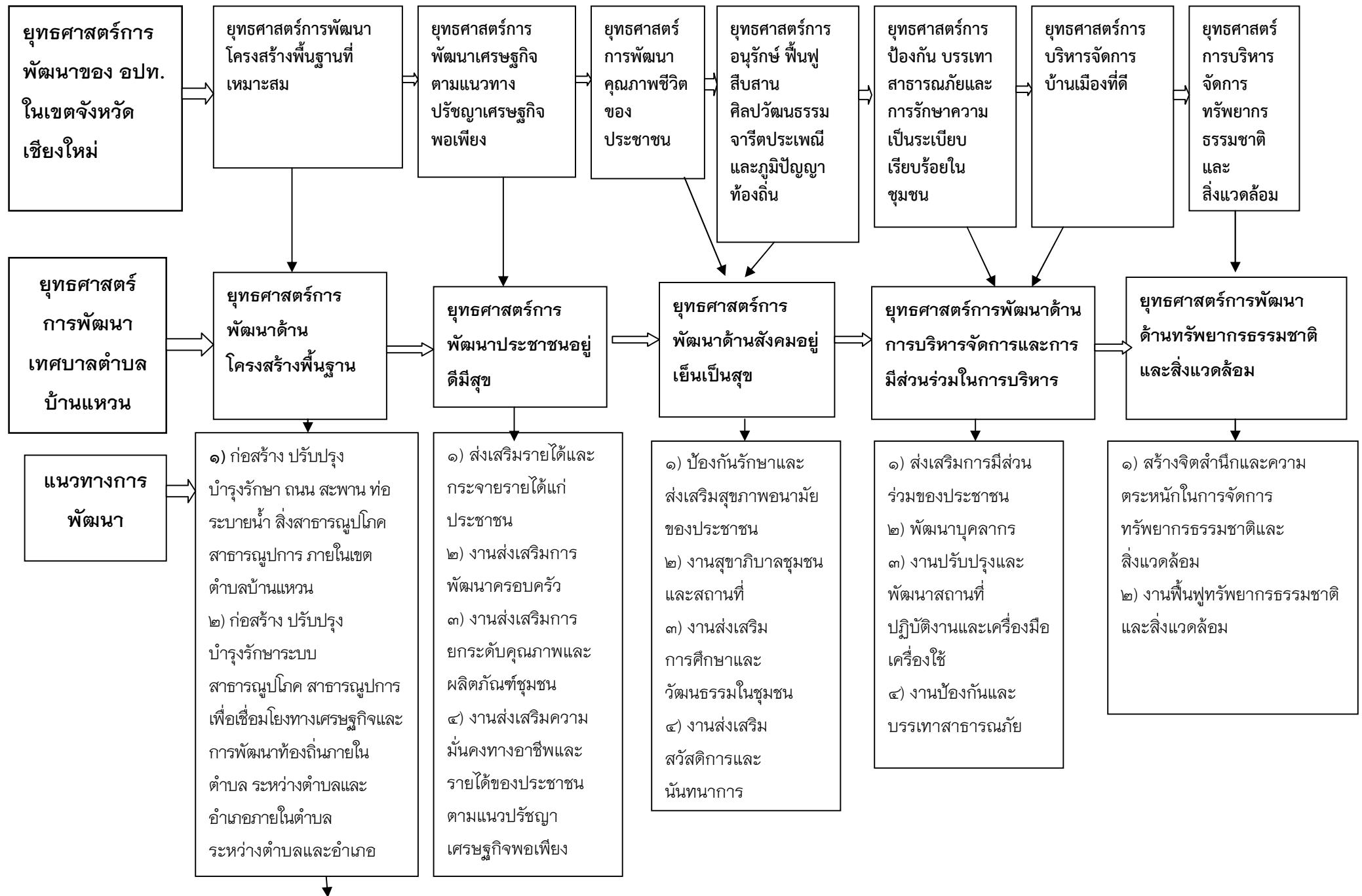
แนวทางที่ ๒ งานฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

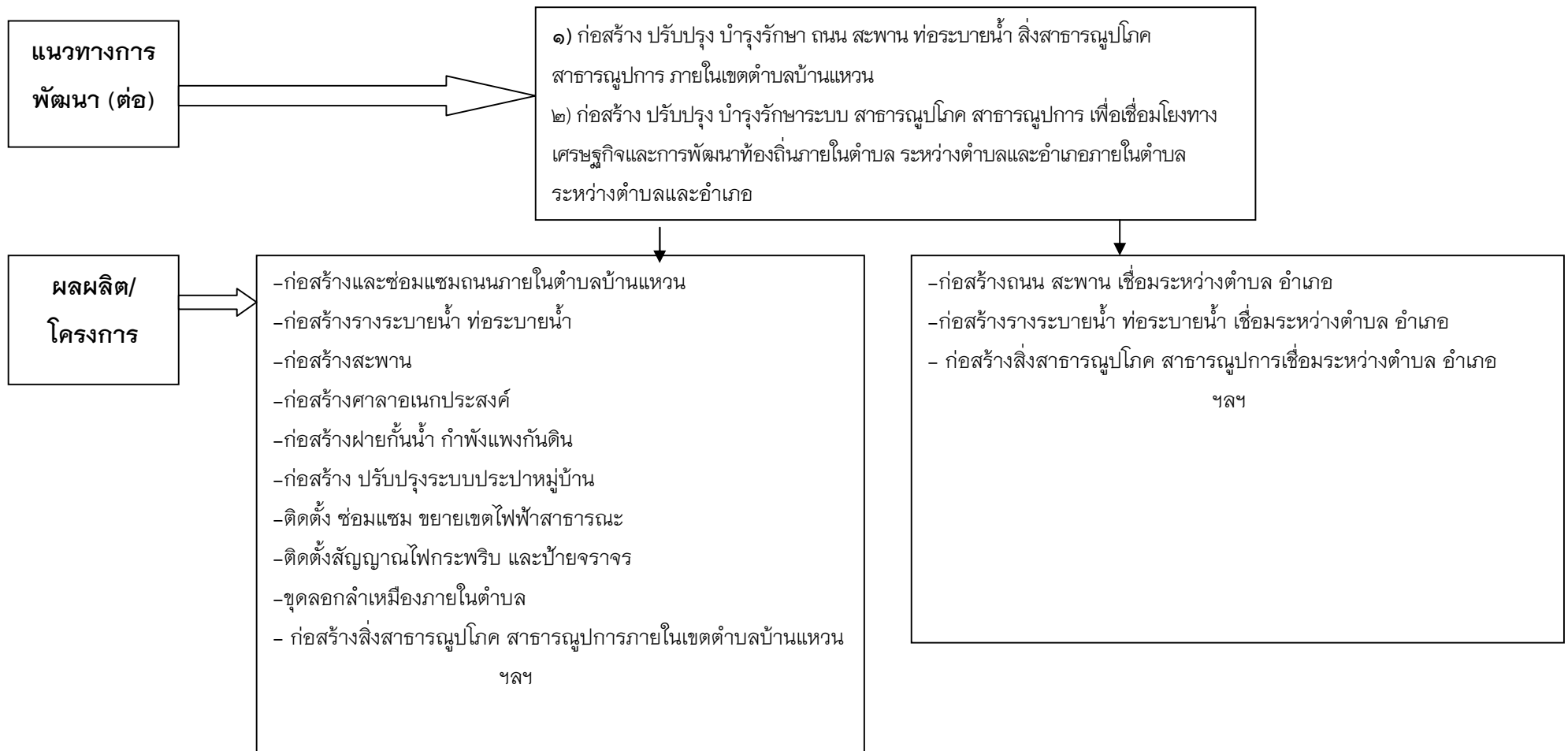
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

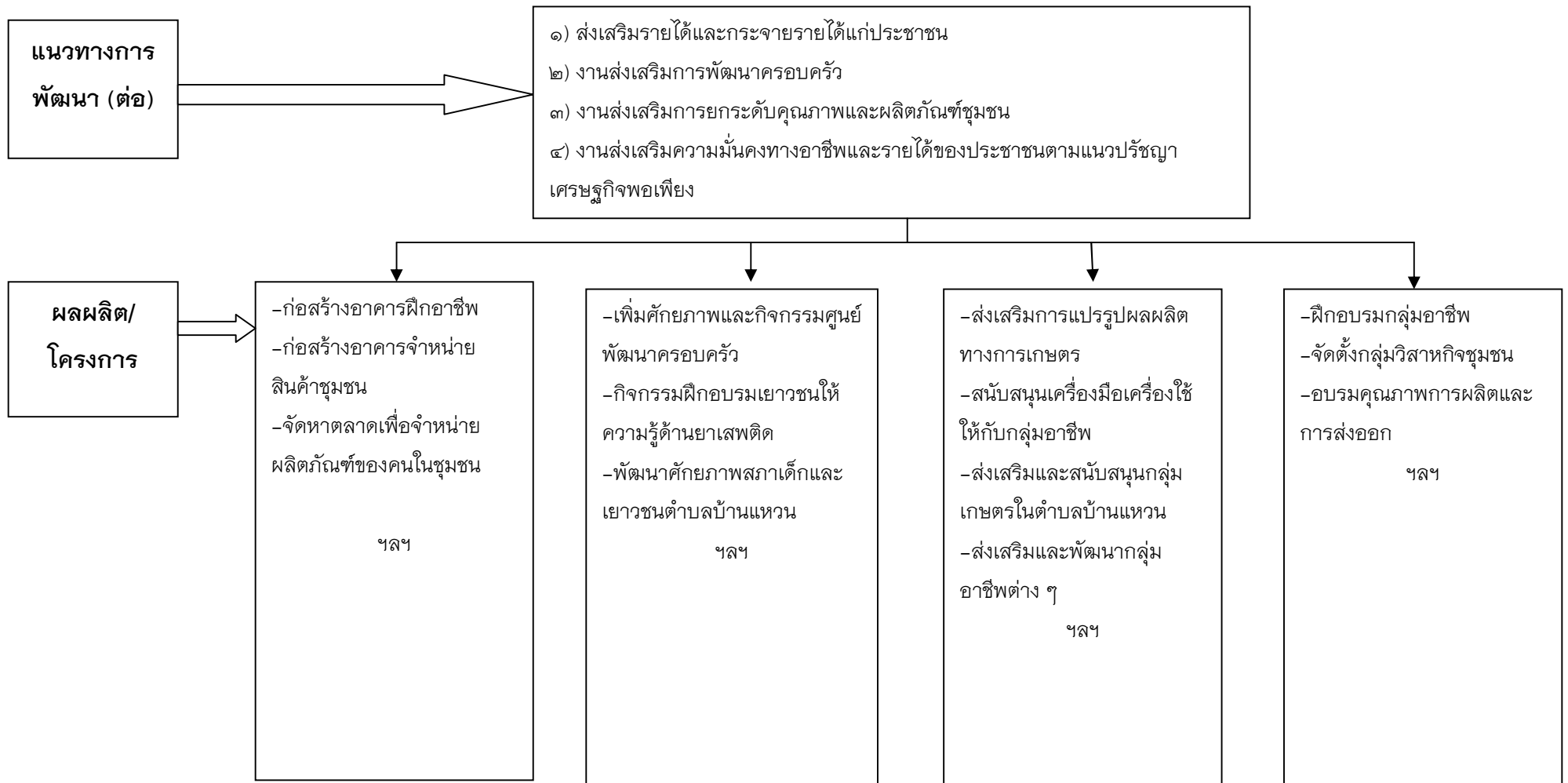
แบบ ยท. ๐๑

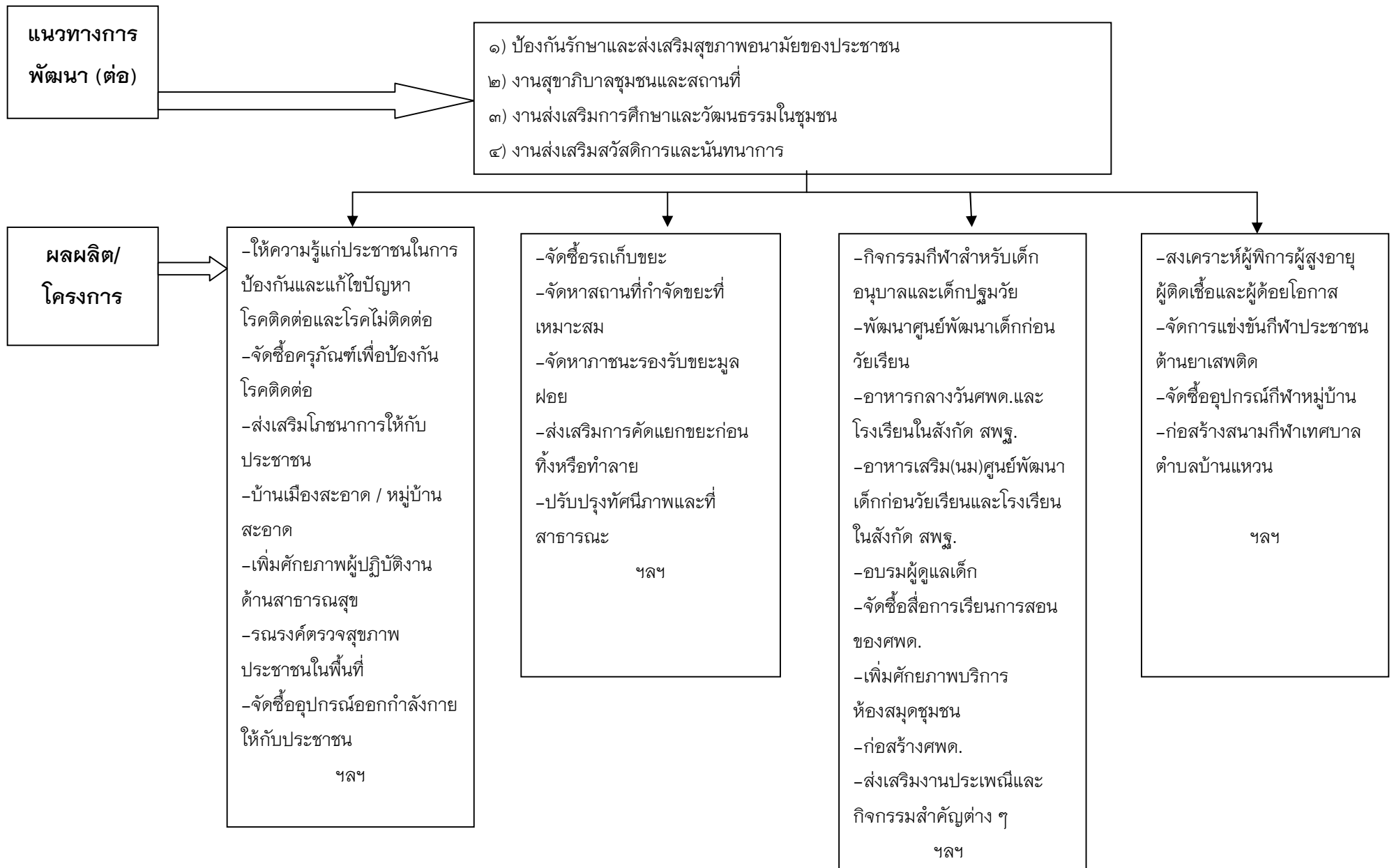
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)

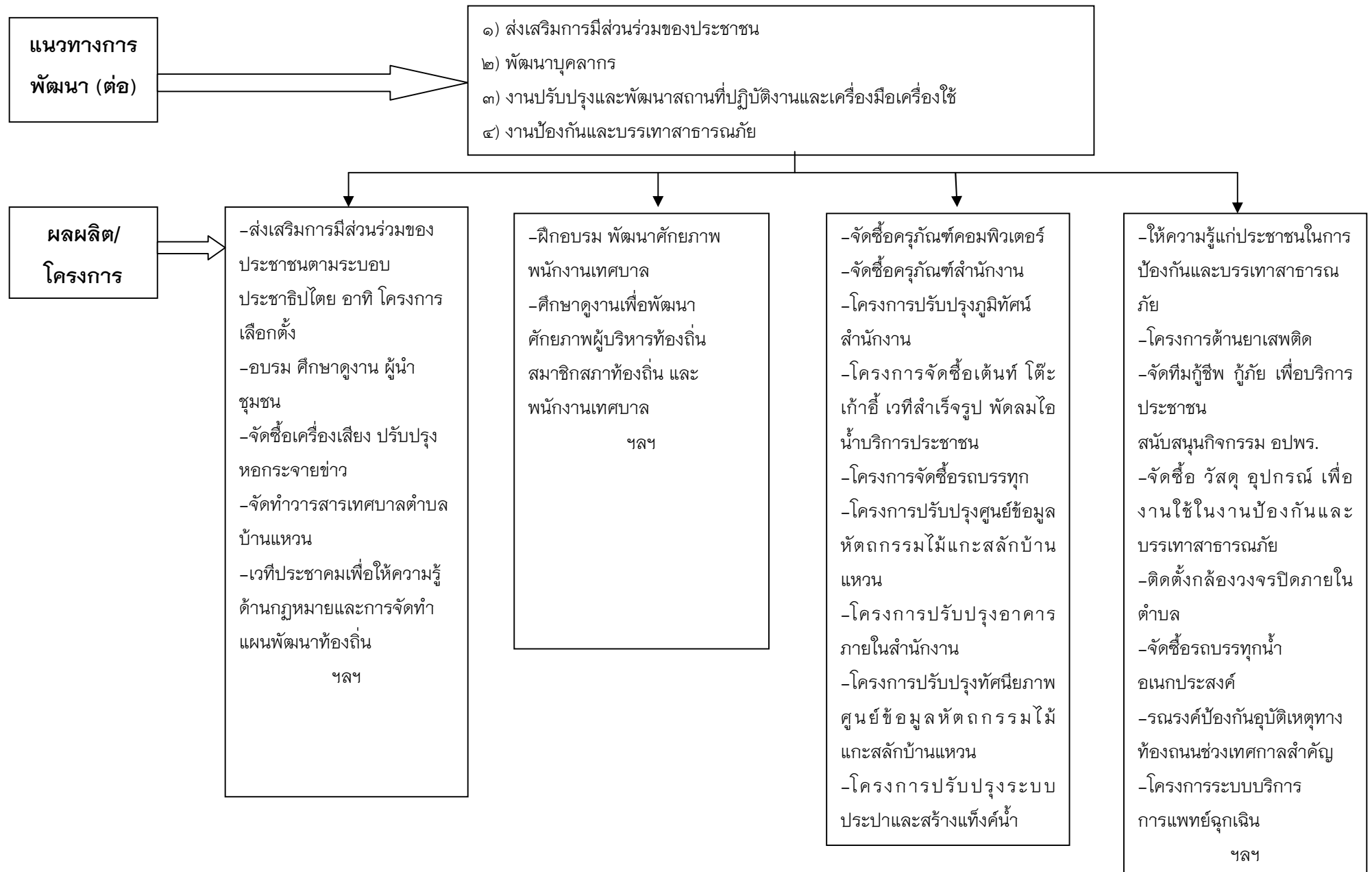

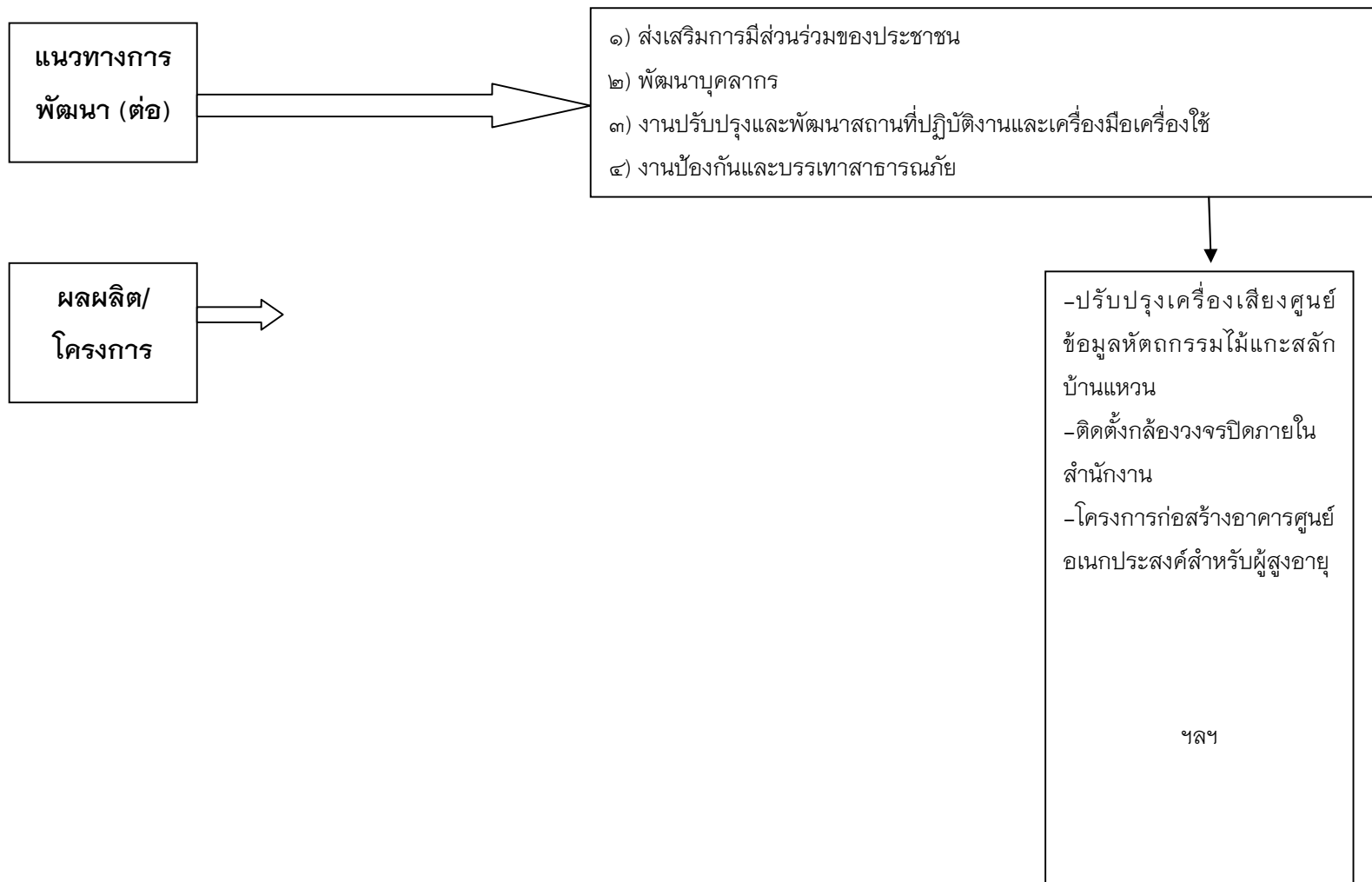

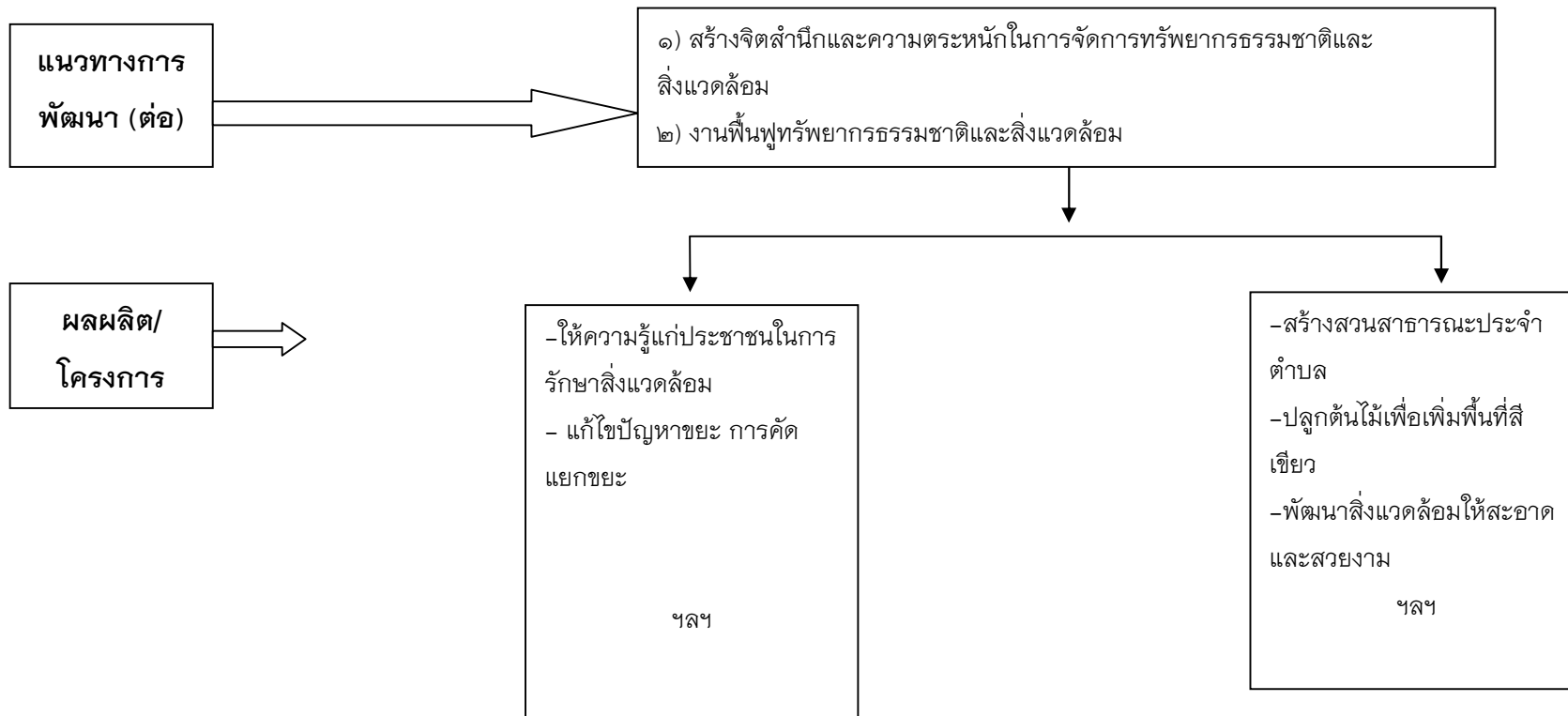

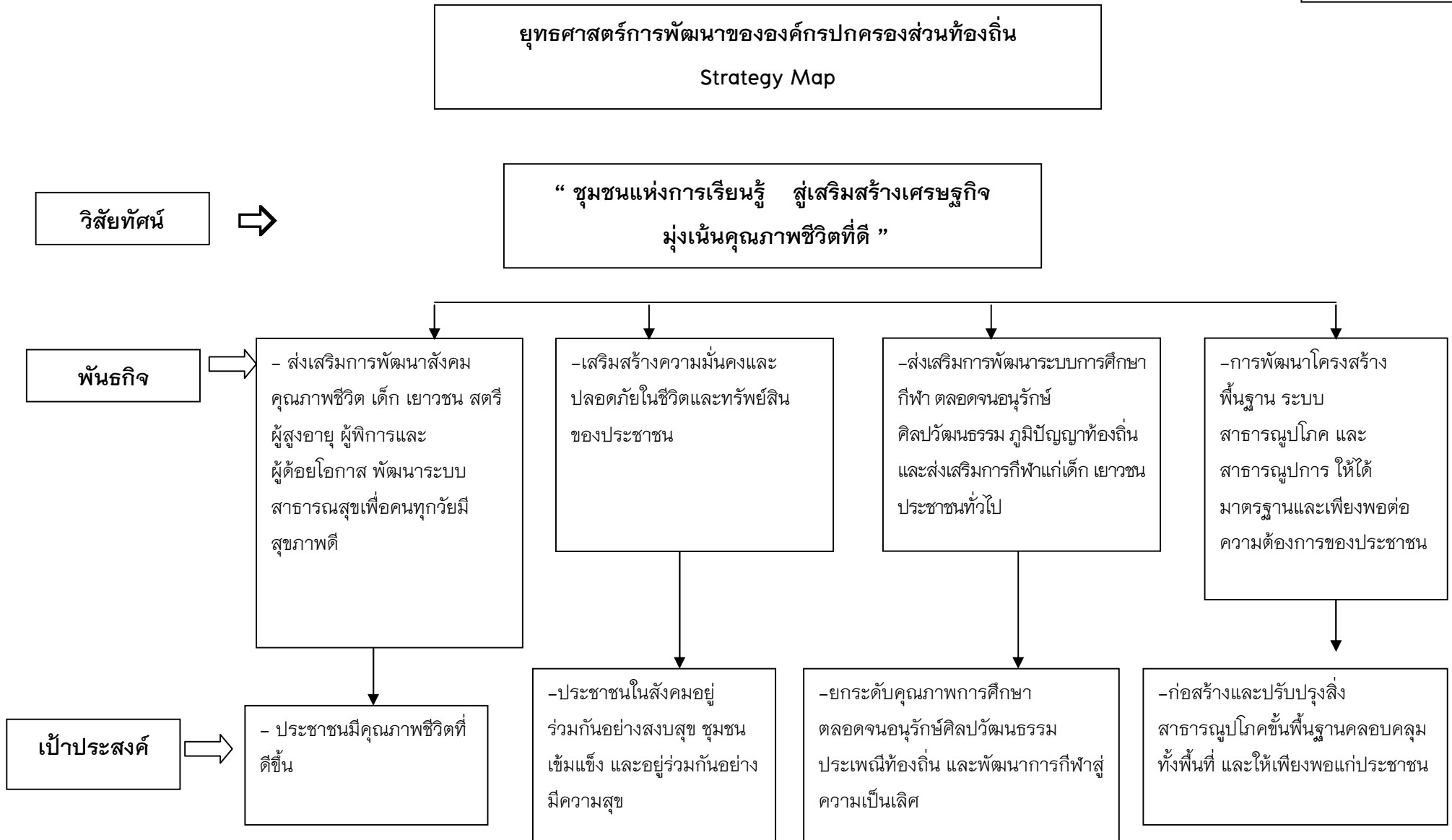

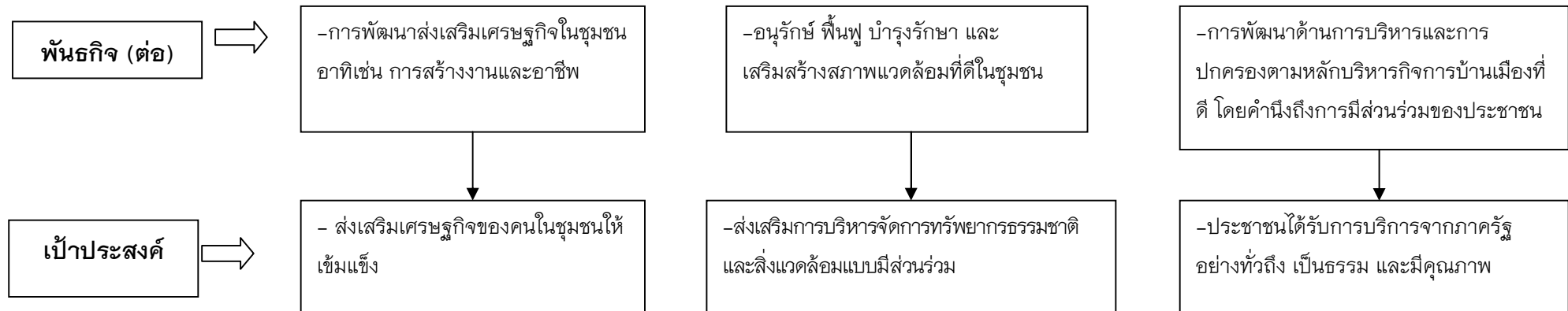

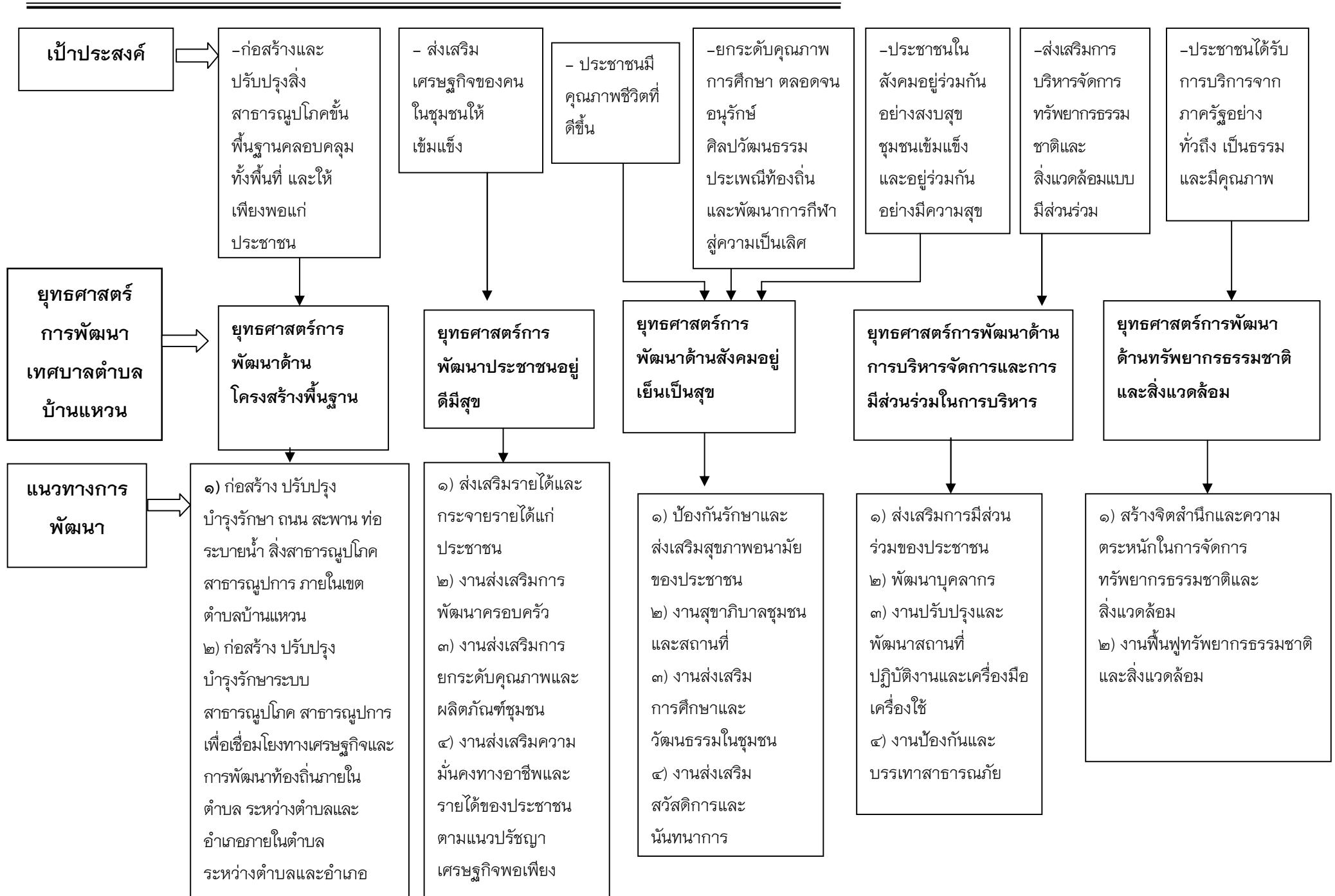

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

แบบ ยท. ๐๒

บทที่ ๔ : รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ ๔

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

“ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมสร้างเศรษฐกิจ มุ่งเน้นคุณภาพชีวิตที่ดี ”

พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

- ส่งเสริมการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อคนทุกวัยมีสุขภาพดี
- เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ส่งเสริมพัฒนาระบบการศึกษา กีฬา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขมูลฐาน และสาธารณสุขการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- การพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน อาทิเช่น การสร้างงานและอาชีพ
- อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา และเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน
- การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครองตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

เป้าประสงค์

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในชุมชนให้เข้มแข็ง
- ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
- ประชาชนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
- ยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- ประชาชนได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ
- ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั้งพื้นที่ และให้เพียงพอต่อประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

● พันธกิจ :

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

● เป้าประสงค์ :

ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั้งพื้นที่ และให้เพียงพอแก่ประชาชน

● ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะ

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเขตตำบลบ้านแหวน	ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะ ภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านแหวน
๒. ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ	ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะ ภายในตำบล ระหว่างตำบล และอำเภอ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กองช่าง / สำนักปลัดเทศบาล / กองคลัง

● ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนอยู่ดีมีสุข

● พันธกิจ :

การพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน อาทิเช่น การสร้างงานและอาชีพ

● เป้าประสงค์ :

ส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในชุมชนให้เข้มแข็ง

● ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจและรายได้
๒. ระดับความสำเร็จของศูนย์พัฒนาครอบครัวในการบริหารจัดการตนเอง
๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และชุมชน
๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. งานส่งเสริมรายได้และกระจายรายได้แก่ประชาชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจ
๒. งานส่งเสริมการพัฒนาครอบครัว	ระดับความสำเร็จของศูนย์พัฒนาครอบครัวในการบริหารจัดการตนเอง
๓. งานส่งเสริมการยกระดับคุณภาพและผลิตภัณฑ์ชุมชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และชุมชน
๔. งานส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล

● ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

● พันธกิจ :

๑. ส่งเสริมการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อคนทุกวัยมีสุขภาพดี
๒. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษา กีฬา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๓. เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

● เป้าประสงค์ :

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๓. ประชาชนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

● ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเองและชุมชน
๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการสุขภาพตำบลชุมชนและสถานที่
๔. ระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาไม่กำหนดระดับและการบริหารจัดการศึกษาของศูนย์เด็กเล็ก
๕. ระดับคุณภาพของการจัดกีฬา กิจกรรมเด็ก เยาวชน และประชาชน
๖. จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับการจัดสวัสดิการเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ
๘. ระดับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	-ร้อยละของชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเองและชุมชน -ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๒.งานสุขภาพตำบลชุมชนและสถานที่	-ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการสุขภาพตำบลชุมชนและสถานที่
๓.งานส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน	-ระดับคุณภาพ ของการจัดการศึกษานอกระบบและการบริหารจัดการศึกษาของศูนย์เด็กเล็ก -ระดับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน

๔.งานส่งเสริมสวัสดิการและนันทนาการ	-จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับการจัดสวัสดิการเพิ่มขึ้น -ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ -ระดับคุณภาพของการจัดกีฬา กิจกรรมเด็ก เยาวชน และประชาชน
------------------------------------	--

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล / กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม / กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

● **ความเชื่อมโยง**

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา จิตสาธารณะและพัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น , ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร

● **พันธกิจ :**

พัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นและการปกครองตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

● **เป้าประสงค์ :**

ประชาชนได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีคุณภาพ

● **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์**

๑. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม
๒. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
๓. จำนวนโครงการในการพัฒนากองคกร
๔. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาล
๕. จำนวนโครงการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาล

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	- ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม
๒. พัฒนาบุคลากร	- ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
๓. งานปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้	- จำนวนโครงการในการพัฒนาองค์กร - ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาล
๔. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- จำนวนโครงการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัดเทศบาล / กองช่าง / กองคลัง / กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม / กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

● ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน , ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใสและเป็นธรรม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์รวมครอบครัวของท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน , ยุทธศาสตร์ที่ ๓/ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

● พันธกิจ :

อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา และเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน

● เป้าประสงค์ :

ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

● ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนโครงการที่สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ

๒. จำนวนภูมิทัศน์ที่ได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง / ปี

● กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนโครงการที่สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ
๒. งานฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนภูมิทัศน์ที่ได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง / ปี

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม / สำนักปลัดเทศบาล

● ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนารองคูปกรปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลบ้านแหวน

แบบ ยท. ๐๔

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓						
การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืน	-การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม	-พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั้งพื้นที่และให้เพียงพอแก่ประชาชน	ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคสาธารณูปการและบริการสาธารณะ	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑.ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ถนนสะพาน ท่อระบายน้ำ สิ่งสาธารณูปโภคสาธารณูปการภายในเขตตำบลบ้านแหวน	ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจ	ปีละ ๑๕ โครงการ	- โครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างภายในตำบลฯลฯ	กองช่าง	สำนักปลัดกองคลัง
					๑	๑	๑	๑	๑	๒.ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาท้องถิ่น ภายในตำบล ระหว่างตำบล และ	ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจ	ปีละ ๑ โครงการ	- โครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างภายในตำบลระหว่างตำบลและอำเภอฯลฯ	กองช่าง	สำนักปลัดกองคลัง

		-การพัฒนา ประชาชนอยู่ ดีมีสุข	การพัฒนา ส่งเสริม เศรษฐกิจใน ชุมชน อาทิเช่น การสร้างงาน และอาชีพ	-ร้อยละความพึง พอใจของ ประชาชนต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการส่งเสริม เศรษฐกิจและ รายได้	๒	๒	๒	๒	๒	อำเภอ	-งานส่งเสริม รายได้และ กระจายรายได้ แก่ประชาชน	-ร้อยละ ความพึง พอใจของ ประชาชน ต่อการ เข้าร่วม กิจกรรม / โครงการ ส่งเสริม เศรษฐกิจ	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการส่งเสริม กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ต่าง ๆ อาทิเช่น กลุ่มนวดแผนไทย กลุ่มเลี้ยงกบเพื่อ การยังชีพ ฯ -โครงการส่งเสริม อาชีพการปลูกพืช สมุนไพร ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง
				-ระดับ ความสำเร็จของ ศูนย์พัฒนา ครอบครัวในการ บริหารจัดการ ตนเอง	๒	๒	๒	๒	๒		-งานส่งเสริม การพัฒนา ครอบครัว	-ระดับ ความสำ เร็จของ ศูนย์ พัฒนา ครอบครัวใน การ บริหาร จัดการ ตนเอง	ปีละ ๒ โครงการ	-สนับสนุนโครงการ ศพค. -โครงการเพิ่ม ศักยภาพสภาเด็ก และเยาวชน -โครงการค่าย คุณธรรม -โครงการศึกษา งานสภาเด็กและ เยาวชน ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง

				– ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจและรายได้	๒	๒	๒	๒	๒	– การพัฒนาส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และชุมชน	ปีละ ๒ โครงการ	– โครงการสนับสนุนการจัดแสดงจำหน่ายสินค้า OTOP อ.หางดง – โครงการฝึกอบรมกลุ่มอาชีพ – โครงการก่อสร้างอาคารฝึกอบรมอาชีพ ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง
				– ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๒	๒	๒	๒	๒	– การพัฒนาส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ของประชาชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการส่งเสริมอาชีพและรายได้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	ปีละ ๒ โครงการ	– โครงการสนับสนุนการใช้และผลิตปุ๋ยอินทรีย์ – โครงการยกระดับชีวิตตามเกณฑ์ จปฐ. – โครงการปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ – โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓						
สร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา จิตสาธารณะ และพัฒนาศักยภาพคนให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง	การอนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนา ด้านสังคมอยู่เย็นเป็นสุข	-ส่งเสริมการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาระบบสาธารณสุขเพื่อคนทุกวัยมีสุขภาพดี -ส่งเสริมการพัฒนาาระบบการศึกษา กีฬา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และ	-ร้อยละของชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเอง และชุมชน -ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย	๓	๓	๓	๓	๓	๑.ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	-ร้อยละของชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสุขภาพตนเองและชุมชน -ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย	ปีละ ๓ โครงการ	-โครงการสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพ -โครงการอบรมพัฒนาศักยภาพอสม. -โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อในพื้นที่ -โครงการอบรมให้ความรู้และตรวจสุขภาพให้กับประชาชน -โครงการตรวจและวัดแว่นสายตา ฯลฯ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด กองคลัง

			ประชาชนทั่วไป -เสริมสร้าง ความมั่นคงและ ปลอดภัยใน ชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	- ร้อยละความพึง พอใจของ ประชาชนต่อการ จัดการสุขภาพ ชุมชนและสถานที่	๒	๒	๒	๒	๒	๒.งาน สุขภาพชุมชน และสถานที่	-ร้อยละ ความพึง พอใจของ ประชาชน ต่อการ จัดการ สุขภาพ ชุมชนและ สถานที่	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการจัดหา สถานที่จำหน่าย ขยะ -โครงการจัดซื้อถัง บรรจุขยะ -โครงการจัดซื้อรถ ขยะ ฯลฯ	กอง สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด กองคลัง
				-ระดับคุณภาพ ของการจัด การศึกษาไม่ กำหนดระดับและ การบริหารจัด การศึกษาของศูนย์ เด็กเล็ก -ระดับคุณภาพ ของการจัด กิจกรรมการ ส่งเสริมและ อนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมใน ชุมชน	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๓. งานส่งเสริม การศึกษาและ วัฒนธรรมใน ชุมชน	-ระดับ คุณภาพ ของการจัด การศึกษา นอกระบบ และการ บริหารจัดการ การศึกษา ของศูนย์ เด็กเล็ก -ระดับ คุณภาพ การจัด กิจกรรม อนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ท้องถิ่น	ปีละ ๑๕ โครงการ	-โครงการอาหาร กลางวัน อาหาร เสริม(นม) สำหรับ ศพด. และ โรงเรียน ในสังกัด สพฐ., -สนับสนุนโครงการ ทัศนศึกษาแหล่ง เรียนรู้นอกสถานที่ โรงเรียนสังกัดสพฐ., -โครงการส่งเสริม การเรียนรู้ทักษะ ภาษาอังกฤษสู่ สังคมประชาคม อาเซียน -โครงการส่งเสริม การอ่านห้องสมุด ตำบลบ้านแหวน	กอง การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	กองคลัง

													-โครงการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wifi) -โครงการอบรมการดูแลเด็ก ศพด. จำนวน ๔ แห่ง -โครงการก่อสร้างโรงเรียนเทศบาลตำบลบ้านแหวน -โครงการประเพณีกินอ้อพะญา -โครงการประเพณีลอยกระทง -โครงการสงวนน้ำพระธาตุวัดภายในตำบล -โครงการส่งเสริมความรู้สู่ธรรมชาติในวันเข้าพรรษา -สนับสนุนโครงการจัดกิจกรรมไม้ดอกไม้ประดับ -สนับสนุนโครงการแข่งขันสวดมนต์ -โครงการรัฐพิธีและประเพณีท้องถิ่น -โครงการจัดงานวันสำคัญต่าง ๆ		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

													-โครงการสนับสนุน ที่ทำการปกครอง อำเภอทางดงในการ จัดงานรัฐพิธีและ ประเพณีท้องถิ่น		
													-โครงการธรรม สัญจร		
													-โครงการจัดงาน วันสำคัญทางพุทธ ศาสนา		
													ฯลฯ		
				-จำนวน กลุ่มเป้าหมาย ได้รับการจัด สวัสดิการเพิ่มขึ้น -ร้อยละของ ประชาชนมีความ พึงพอใจต่อการ จัดสวัสดิการด้าน ต่าง ๆ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๔. งานส่งเสริม สวัสดิการและ นันทนาการ	-จำนวน กลุ่มเป้า หมายได้รับ การจัด สวัสดิการ เพิ่มขึ้น -ร้อยละ ของ ประชาชนมี ความพึง พอใจต่อ การ จัด สวัสดิการ ด้านต่าง ๆ	ปีละ ๑๐ โครงการ	-โครงการเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื่อ -โครงการ สงเคราะห์ ผู้ด้อยโอกาสทาง สังคม -โครงการก่อสร้าง/ ซ่อมแซมบ้าน ราษฎรผู้ยากไร้ -สนับสนุนโครงการ กาชาดรวมใจสู่พี่ น้องผู้ยากไร้ -โครงการจ้าง นักเรียนนักศึกษา ปฏิบัติงานในช่วงวัน	สำนักปลัดฯ กอง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ กองช่าง	กองคลัง

											-ระดับคุณภาพของการจัดกีฬา กิจกรรม เด็ก เยาวชน ประชาชน	ปิดภาคเรียน -โครงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ -โครงการสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านแหวน -โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์สำหรับผู้สูงอายุ -โครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ -โครงการดูแลผู้สูงอายุติดเตียง -โครงการฝึกอาชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส -โครงการกีฬาประชาชนตำบลบ้านแหวน -โครงการแข่งกีฬาเด็ก ศพด. -โครงการจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ -โครงการอุปการณ์		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

												กีฬา -โครงการส่งเสริม และสนับสนุน นักกีฬาของตำบล เข้าร่วมแข่งขัน ระดับตำบล จังหวัด -โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์ภายใน สนามกีฬาเทศบาล ตำบลบ้านแหวน -โครงการอุปกรณ์ กีฬาผู้สูงอายุ -โครงการกีฬา เยาวชนตำบลบ้าน แหวน -โครงการเพิ่ม ศักยภาพและศึกษา ดูงานกลุ่มกีฬา -โครงการจัดซื้อ ครุภัณฑ์และ อุปกรณ์กีฬาภายใน สนามกีฬา -โครงการก่อสร้าง รั้วรอบสนามกีฬา ฯลฯ		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓						
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์ฟื้นฟูบำรุงรักษาและเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน	-จำนวนโครงการที่สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ	๒	๒	๒	๒	๒	-สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนโครงการที่สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนคัดแยกขยะ -โครงการรณรงค์ทำความสะอาด (Big cleaning Day) -โครงการลดขยะในชุมชน -โครงการให้ความรู้แก่ประชาชนในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ฯลฯ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด กองคลัง
				-จำนวนภูมิทัศน์ที่ได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง / ปี	๒	๒	๒	๒	๒	-งานฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-จำนวนภูมิทัศน์ที่ได้รับการปรับปรุง	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการขุดลอกลำเหมืองภายในตำบล -โครงการปลูกต้นไม้ที่สาธารณะ -โครงการปรับปรุงทัศนียภาพถนนเสียบคลองชลประทานฯ -โครงการส่งเสริม	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง

													สิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน น้ำมอ -โครงการปรับปรุง ทัศนียภาพถนน ภายในตำบลบ้าน แหวน -โครงการฝึกอบรม เกษตรกรอินทรีย์ -โครงการปรับปรุง ทัศนียภาพในที่ สาธารณะ ฯลฯ		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓						
-การสร้างความมั่นคงปลอดภัยและความสงบสุขของประชาชน -การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล โปร่งใสและเป็นธรรม	-การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน -การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	-การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการบริหาร	พัฒนาด้านการบริหารและการปกครองตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน	- ร้อย ละ ของ ประชาชนที่มีส่วนร่วม	๒	๒	๒	๒	๒	-ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	-ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วม	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการจัดเวทีประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบลบ้านแหวน -โครงการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาตำบลบ้านแหวน -จัดทำแผนพัฒนาประชาสัมพันธ์งานและข่าวสารต่าง ๆ -สนับสนุนศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น -โครงการติดตั้งและปรับปรุงหอกระจายข่าว -โครงการเทศบาลพบประชาชน ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง

				- ร้อยละ ของ บุคลากรที่ได้รับ การพัฒนา	๒	๒	๒	๒	๒	-พัฒนา บุคลากร	-ร้อยละ ของ บุคลากร ที่ได้รับ การ พัฒนา	ปีละ ๒ โครงการ	-โครงการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา เทศบาล พนักงาน เทศบาล และ พนักงานจ้าง -โครงการสัมมนา ประจำปีพนักงาน เทศบาลและ พนักงานจ้าง ฯลฯ	สำนักปลัด	กองคลัง
				-จำนวนโครงการ ใน การ พัฒ นา องค์กร -ร้อยละของ ประชาชนมีความ พึงพอใจต่อการ ให้บริการของ เทศบาล	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	-งานปรับปรุง และพัฒนา สถานที่ ปฏิบัติงานและ เครื่องมือ เครื่องใช้	-จำนวน โครงการ ใน ก า ร พั ฒ น า องค์กร -ร้อยละ ของ ประชาชน มีความ พึงพอใจ ต่อการ ให้บริการ ของ เทศบาล	ปีละ ๑๐ โครงการ	-โครงการจัดซื้อ ครุภัณฑ์เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน -โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์ภายใน สำนักงาน -โครงการจัดซื้อ โต๊ะ เต้นท์ เก้าอี้ พัด ลมไอน้ำ เพื่อ บริการประชาชน -โครงการจัดหาเวที สำเร็จรูป -โครงการจัดซื้อรถ จักรยานยนต์	สำนักปลัด กองช่าง คลัง สาธารณสุข ศึกษาฯ	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กอง การศึกษา ฯ กอง สาธารณสุข ฯ

													-โครงการจัดซื้อ รถบรรทุกขนาดเล็ก กลาง -โครงการปรับปรุง อาคารภายใน สำนักงาน -โครงการปรับปรุง ห้องน้ำศูนย์ข้อมูล หัตถกรรมฯ -โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์ศูนย์ข้อมูล หัตถกรรมไม้ แกะสลัก ฯ -โครงการปรับปรุง อาคารศูนย์ข้อมูล หัตถกรรมไม้ แกะสลักฯ -โครงการปรับปรุง ระบบประปาและ สร้างแท้งค์ประปา สำนักงาน -ก่อสร้างอาคาร พื้นที่รับรองศูนย์ ข้อมูลหัตถกรรมฯ -โครงการติดตั้ง กล้องวงจรปิด ภายในสำนักงาน ฯลฯ		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--

				-จำนวนโครงการ ในการป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัย	๕	๕	๕	๕	๕	-งานป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัย	จำนวน โครงการ ในการ ป้องกัน และ บรรเทา สาธารณ ภัย	ปีละ ๕ โครงการ	-โครงการฝึกอบรม และป้องกันบรรเทา สาธารณภัย -โครงการป้องกัน และแก้ไขปัญหายา เสพติด -โครงการ บำรุงรักษา รถบรรทุกน้ำ อเนกประสงค์ -โครงการเงิน สำรองจ่าย -โครงการติดตั้ง กล้องวงจรปิด ภายในตำบล -โครงการจัดซื้อ รถบรรทุกน้ำ -โครงการรณรงค์ ป้องกันอุบัติเหตุ ทางถนนช่วง เทศกาลสำคัญ -จัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อ งานป้องกันบรรเทา สาธารณภัย -โครงการฝึกอบรม อัคคีภัยในสถาน ประกอบการ	สำนักปลัดฯ	กองคลัง กองช่าง
--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---------------------------------------	--	-------------------	---	------------	--------------------

													-โครงการระบบ บริการการแพทย์ ฉุกเฉิน -โครงการป้องกัน แก้ไขปัญหามอก ควัน ไฟป่า -โครงการก่อสร้าง/ ปรับปรุงและต่อเติม อาคารศูนย์ป้องกัน ฯลฯ		
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

บทที่ ๕ : การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

บทที่ ๕

การติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลบ้านแหวน

๕.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

เนื่องด้วยการติดตามและประเมินผลโครงการ เป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแหวน จึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการพัฒนา ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตำบลบ้านแหวนประกอบด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งตัวแทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนฝ่ายบริหาร รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก หน่วยงานราชการ / รัฐวิสาหกิจในพื้นที่ ซึ่งการที่คณะกรรมการมาจากหน่วยงานหลายฝ่ายนี้ จะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลของการประเมินสามารถวัดผลบรรลุและวัดความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของโครงการได้อย่างแท้จริง

แนวทางในการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๙ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- ๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- ๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ติดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- ๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไป ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้ จำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนา เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาสามปี ให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่ปิดเปิดจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

แนวทาง และวิธีการขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์

การติดตาม (Evaluation)

การติดตามนั้น จะทำให้เราทราบได้ว่าขณะนี้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ ถึงระยะใดแล้ว ซึ่งเทคนิคอย่างง่ายที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามได้ เช่น Gant Chart ที่จะทำให้หน่วยงานสามารถติดตามได้ว่าการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์มีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ แผนดำเนินการก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงาน ดังได้กล่าวมาแล้ว

๕.๒ ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

เทศบาลตำบลบ้านแหวน ได้กำหนดเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งครอบคลุมมิติ คุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อมจะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลทั้งเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัดการประเมินผลระดับหน่วยงานและการประเมินผลโครงการ ในลักษณะที่เป็นพลวัตร ในทุกขั้นตอน เพื่อวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการพัฒนาด้านต่าง ๆ

๕.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ใน ๒ ระดับ คือเกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

◆ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน

ประกอบด้วย ๓ เกณฑ์ ๒๒ ตัวชี้วัด ดังนี้

๑. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement)

เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายโดยเป็นการประเมินผลขององค์กร ๒ ส่วน คือ ผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการ ผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบอย่างกว้างขวาง อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน อาจเป็นทุกไตรมาส หรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผลรวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

(๑) **ผลผลิตในภาพรวม (Overall outputs)** เป็นการประเมินผลผลิตเทียบกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กรในสายตาของพนักงานและประชาชนผู้รับบริการ การประเมินผลดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นพลวัตร(Dynamic)และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมของภายนอกองค์กร

(๒) **ผลผลิตระดับปฏิบัติการ (Operation outputs)**

เป็นการประเมินผลโดยพิจารณาระดับการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคน ระดับการบริการต่อหน่วยเวลา สัดส่วนของต้นทุนและผลตอบแทน สถานภาพทางการเงิน สินทรัพย์และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน (Non – performing loan) คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์กร การประหยัดพลังงานและการรักษาสภาวะแวดล้อม

๒. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

(๑) **การเข้าถึง** เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับบริการสาธารณะ

(๒) **การจัดสรรทรัพยากร** พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน

(๓) **การกระจายผลประโยชน์** เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม

(๔) **ความเสมอภาค** เน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติ ไม่แบ่งแยกกลุ่ม

๓. เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ

(๑) **สมรรถนะของหน่วยงาน** เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย

(๒) **ความทั่วถึงและเพียงพอ** พิจารณาถึงความครอบคลุม ความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ

(๓) **ความถี่ในการให้บริการ** เป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอต่อการกิจนั้นหรือไม่

(๔) **ประสิทธิภาพการให้บริการ** เป็นการชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็ว ทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทาง

๔. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ

(๑) **พันธกิจต่อสังคม** เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงภารกิจของหน่วยงานที่มีต่อสังคม พิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนงานของหน่วยงาน

(๒) **ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ** เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย

(๓) **การให้หลักประกันความเสี่ยง** เป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเพื่อให้หลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครองและหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

(๔) **การยอมรับข้อผิดพลาด** เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จะยอมรับต่อสาธารณะชนในกรณีเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

๕. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

(๑) **การกำหนดประเด็นปัญหา** การกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้รับบริการ และมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ

(๒) **การรับฟังความคิดเห็น** เป็นตัวชี้วัดระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ

(๓) **มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา** เป็นตัวชี้วัดถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้รับบริการที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเปิดกว้างให้สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

(๔) **ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา** เป็นตัวชี้วัดการตอบสนองในการแก้ไขปัญหา การให้ความสำคัญและการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

๖. เกณฑ์ความพึงพอใจของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ประการ คือ

(๑) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน

(๒) **การยอมรับหรือคัดค้าน** เป็นตัวชี้วัดระดับการยอมรับมาตรการ นโยบายของหน่วยงานซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนการยอมรับหรือคัดค้าน เนื่องมาจากผลกระทบของนโยบายของหน่วยงาน

๗. เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

(๑) ผลกระทบภายนอก เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่ โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากการเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมใหญ่

(๒) ต้นทุนทางสังคม เป็นตัวชี้วัดผลเสียหายที่สังคมต้องแบกรับ เช่น ค่าใช้จ่ายในพื้นที่พูนุระความเสียหายที่เกิดขึ้น

◆ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ จำเป็นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดกรอบทิศทางการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ๔ เกณฑ์ ด้วยกันคือ

๑. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินกิจกรรมกับเป้าหมาย การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่และประสบกับปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดย่อยเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณงานการก่อสร้าง เทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด

(๒) จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริม ในช่วงระยะเวลาอาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

(๓) ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพัน เงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการจับคู่กลางสัมพันธ์กับเวลา ในรูปของคน – วัน (Man – day) หรือ คน เดือน (Man – month)

(๔) ระยะเวลาที่ใช้ไป เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาดังกล่าวที่ต้องใช้จริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

๒. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้ นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) **สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย**เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้จ่ายทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

(๒) **ผลผลิตต่อกำลังคน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพแล้วการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการ และจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

(๓) **ผลผลิตต่อหน่วยเวลา**เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

(๔) **การประหยัดทรัพยากรการจัดการ**เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการ การตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปโภคเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

๓. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) **ระดับการบรรลุเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(๒) **ระดับการมีส่วนร่วม** เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผน และติดตามผล

(๓) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(๔) **ความเสี่ยงของโครงการ**เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจาก

การเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๔. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงาน ในภาพรวม เป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งที่มุ่งหวัง (Intended impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) **คุณภาพชีวิต**เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับการบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมาตรฐานการดำรงชีพ

(๒) **ทัศนคติและความเข้าใจ**เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัวโครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการ ความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

(๓) **การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม**เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสีสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากขึ้น การปฏิบัติของใช้เวลายานโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพัตมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

๕. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการที่แท้จริง ตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่า แนวทางและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) **ประเด็นปัญหาหลัก**ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วน ตามความรุนแรงของปัญหา

(๒) **มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา** เป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการ นำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก

(๓) **ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ อาทิ ค่าเรียน ค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้แก่ปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการหรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการและสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

๖. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องจากความสอดคล้อง โดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของกิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่มีการใช้งบประมาณจากภายนอกโครงการ ความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) **ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ** (Economic viability) เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณ การผูกพันสัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนงบประมาณ ปริมาณงบประมาณหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวน และขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

(๒) **สมรรถนะด้านสถาบัน** (Institutional capacity) เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมายในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงานและบริหารโครงการ และการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

(๓) **ความเป็นไปได้ในการขยายผล** เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืนโดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตัวเอง โอกาสและช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดีทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการ การเพิ่มจำนวนประชากรเป้าหมาย การขยายกำลังผลิตของโครงการเดิมและการขยายผลในแนวดิ่ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาค และการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

๗. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับหลักประกันเรื่องความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความทั่วถึง ในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) **ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ** เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อย ในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพอื่น

การจัดหาตำแหน่งให้กับผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง มาตรการลดผลกระทบทางสังคมปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่จัดให้แก่ประชากรทุกสาขาอาชีพ

(๒) **ความเป็นธรรมระหว่างเพศ** เป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศ หรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (Gender discrimination) หรือไม่ โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในโอกาส บทบาทระหว่างหญิง/ชาย การปฏิบัติที่เคารพสิทธิ ของสตรี

(๓) **ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น** (Intergenerational equity) เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต (Future generation) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการจัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงาน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบด้านสังคม โดยคำนึงถึงชนรุ่นอนาคตซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินโครงการในปัจจุบัน

๔. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินโครงการจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคม หรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) **ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินโครงการ โดยเป็นการวัดและประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment – EIA) ในช่วงก่อนทำโครงการ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบและมีการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงให้กับสังคม และเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้อนุมัติและผู้ดำเนินโครงการ

(๒) **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนาของรัฐ ในลักษณะของผลกระทบภายนอก (Externalities) ซึ่งสร้างภาระให้กับประชาชนและชุมชนโดยรอบที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเป็นต้นทุนทางสังคม (Social costs) ที่ต้องเสียไป อาทิ พื้นที่การเกษตรที่ถูกน้ำท่วมเสียหายจากโครงการสร้างเขื่อน

(๓) **ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินโครงการและส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อาทิ การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสูญเสียโครงสร้าง แบบแผนและวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี ความเสื่อมถอยของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเอื้ออาทร ความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลของชุมชนดั้งเดิม